XXXVII. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1981. MÁRCIUS 19.

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

Ha még tovább módosítják az egyetemi felvételeket...

(EGYÉB BŰVÖSJÁTÉK-ÖTLETEINK A 8—9. OLDALON)

mondjuk a magunkét

– Magának fogynia kell. Felírok egy gyógyszert, mire azt megszerzi, le fog fogyni...

Ez aztán a jó üzlet!

Mi tagadás, vannak árcsökkentések, amiknek nem tudok örülni. Az Esti Hírlapból például arról értesültem, hogy a Ramovill nyolcvanszázalékos árengedménnyel piacra dobott import háztartási melegvíztárolókat. A Ramovill illetékese szerint e bojlerokban, ha földbe ássuk őket, lehet fűtőolajat vagy permetlevet tárolni, s víkendház tetejére szerelve kiváló tusolókat alakíthatunk ki belőlük. Csak éppen bojlerként nem használhatók e ragyogó import áruk, mert rossz a tömítésük, alkatrész pedig nincs hozzájuk.

A legmeghökkentőbb az, hogy az illetékes szerint mégsem fizetnek rá erre a nagy árengedményre, mert így legalább kiürül a raktáruk. Igenám – gondoltam magamban –, de ha ilyen selejtesek voltak eleve ezek a bojlerek, miért kellett velük egyáltalán feltölteni ezeket a raktárakat? Továbbá azt sem értem, hogy mi a nyereség azon, ha jóval a beszerzési ár alatt értékesítenek egy iparcikket?

Persze, megtörténhet ez máshol is. Elgondolom, hogy hasonló arányú leértékeléssel árusítanak majd automata mosógépeket, mondván, hogy mosni nem lehet velük, viszont kis átalakítással remek bárzongorákat készíthetünk belőlük. Nyilván rendel majd a kereskedelem olyan színes televíziót, melyen műsort ugyan nem lehet nézni, de néhány órai barkácsolással remek garázsokat alakíthatunk ki bennük match box-autóknak. Látom magam előtt már az árának egyötvened részéért értékesített Rolls Royce kocsit, mely ugyan nem megy egy métert sem, viszont ideális etetőhely télen vadnyulaknak. Pecsétgyűrűt is vehetünk néhány forintért, mely nem arany ugyan, de kiváló csali sporthorgászoknak.

Mindezeket a cikkeket a megfelelő kereskedelmi vállalatok természetesen az eredeti mosógépnek, színes televíziónak, Rolls Royce-nak és arany pecsétgyűrűnek megfelelő áron szereznék be, majd miután rájönnének, hogy használhatatlanok, bagóért értékesítenék őket.

Hogy micsoda jó boltok vannak! Csak meg ne tudják Rockefellerék, Fordék, Rotschildék meg a többiek, mert pillanatok alatt tönkremenne az egész kapitalizmus és nem lenne mivel versenyeznünk!

Vezda János

Vallomás Daniellának

Daniella, Daniella, mikor leszel az enyém? Még sohasem láttalak, de már február elején hallottam híredet: a választék bővítése céljából a Borsod megyei Tejipari Vállalatnál megkezdték a Daniella nevű zsírszegény habosított krémtúró gyártását. Hasonló a népszerű Gervais habosított krémtúróhoz és négyféle ízesítéssel készül. „Az új terméket – idézem a február 3-i hírt – az egész országban árusítani fogják. A tervek szerint február végétől már naponta 15–20 000 pohárral készítenek belőle."

És azóta várlak. De nem csodálkozom, hogy bujkálsz előlem! Én ugyanis nemcsak várni, vallani, hanem számolni is tudok. Napi 15–20 ezer pohár! Vegyünk 20 000-et. Ha csak az öt kiemelt városba és Budapestre szállítják, egy-egy városnak 3000, a kétmilliós fővárosnak – mert még kiemeltebb – 5000 jut. De ha tíz várost látnak el vele, az átlagosan 2–2000. És ha mindegyiket, amelyik városi rangot visel, legfeljebb 3–400 pohár jut egy helyre. És akkor még hol vannak a nagyközségek, amelyek szintén az egész ország részei. A kisközségekről már nem is beszélek.

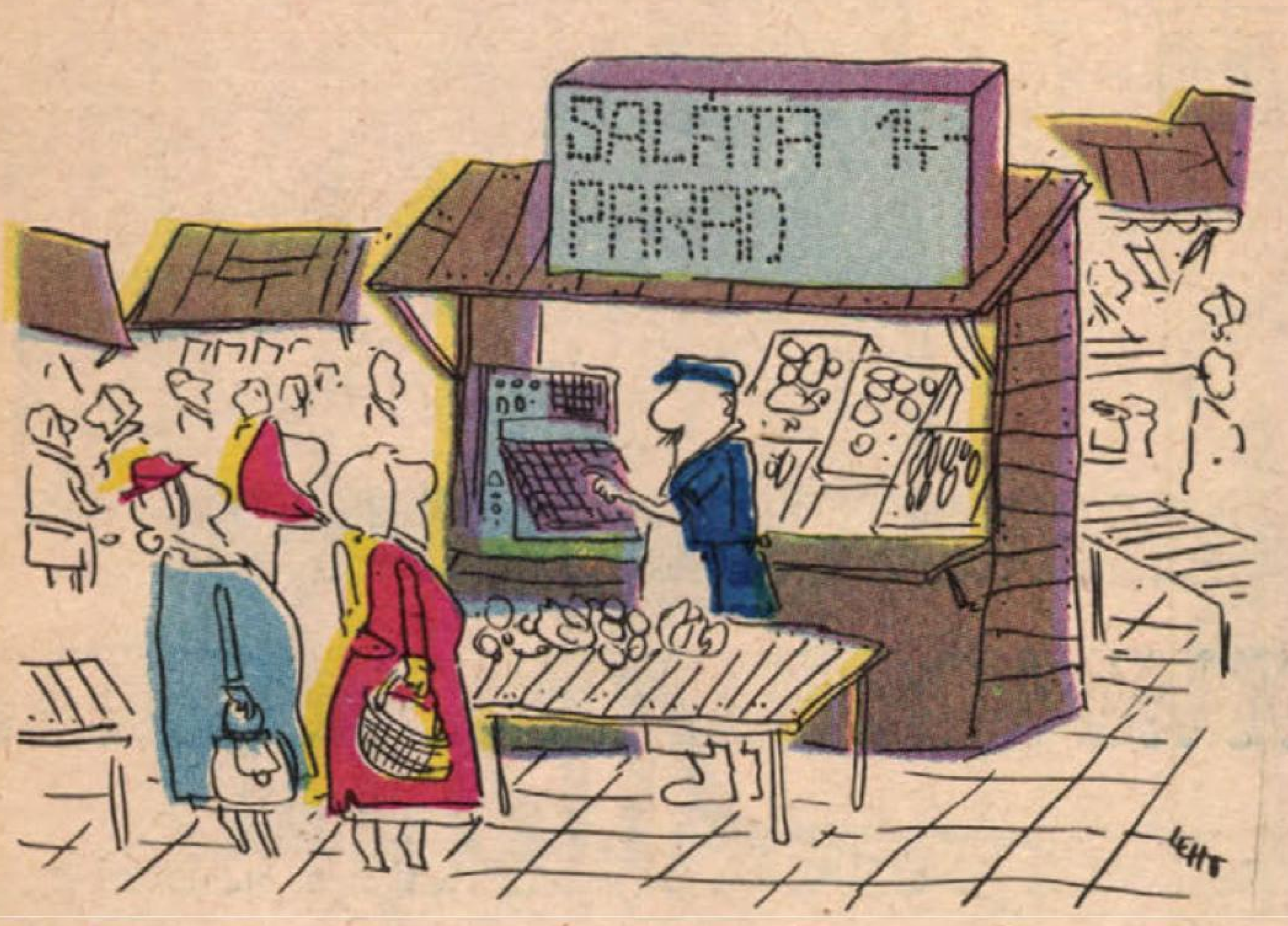
De nem vagy egyedülálló jelenség Daniella, számos vetélytársad van. Hogy csak a legújabbat említsem: Keserű néven kristályvizet hoztak forgalomba, üröm és más gyógyfüvekkel ízesített finom ital ez. Az illetékes úgy nyilatkozott, hogy szeretnének belőle az idén 5–8 millió negyedliteres palackot forgalomba hozni. 8 millió, ez már igazán szép szám! Naponta 27 000 palack. Öt kiemelt városba 4–4, Budapestre 7000, ha tíz városba viszik, átlagosan 2700, ha mindegyikbe... És ezek az adatok negyedliteres palackokra vonatkoznak, holott csak literesben látható, ahol egyáltalán kapható. Így ugyanannyi liter negyedannyi palackban elosztható. Ha csak az öt kiemelt... de most nem számolok tovább! Megvárom az év végi jelentést, amely beszámol arról, hogy iparunk tovább bővítette az áruválasztékot. És akkor majd összekacsintunk Daniella (ha addig hozzádférkőzöm), mert mi tudjuk, hogy ez mit jelent.

Földi Iván

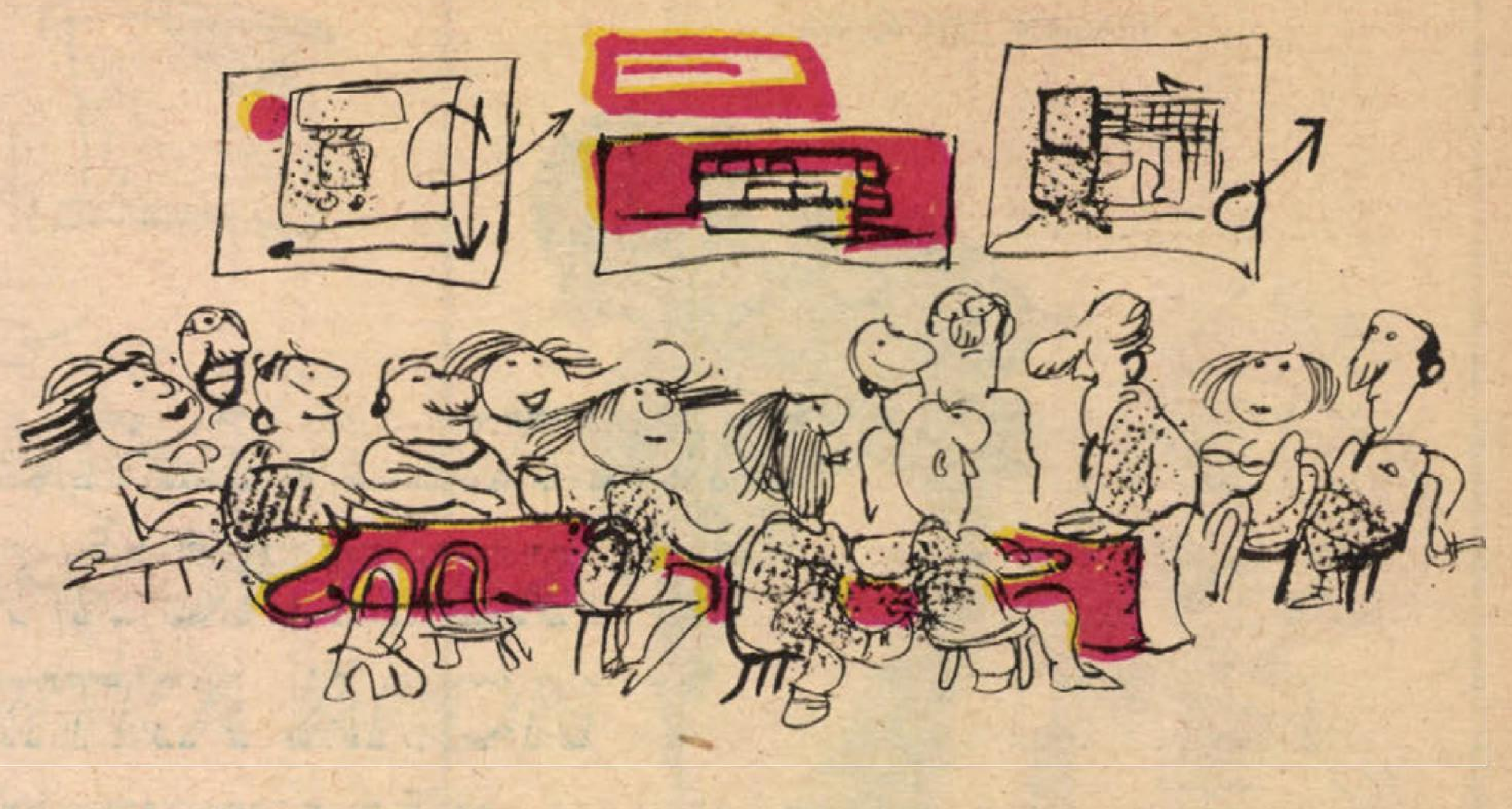

– Mit gondolsz, vár tőlünk valamit?

PRIMŐR

TÁRSASHÁZ ÉPÜL

– És most a jövendő lakótársak felsorolják, hogy kinek hová van protekciója.

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Öt percet adok. Azalatt mindenki eldönti, mi akar lenni!

RÉMLÁTOMÁS

– Se szó, se beszéd, egyszer csak megszűnt az íróasztalom!

EGYSZUSZRA

Elképesztő, egészen egyszerűen elképesztő, miket fecsegnek összevissza az emberek, meg az újságok, meg az újságíró emberek, tücsköt-bogarat, mindenféle zöldségeket és szakszerűtlenségeket és értetlenségeket és értelmetlenségeket, mint például mostanában arról, hogy a budai hegyeket beépítették nagy házakkal, panelokkal, házgyáriakkal, meg nem házgyáriakkal, de mindenesetre nagyokkal, kiugrókkal, pedig rendelet van rá, hogy a budai hegyeket nem szabad beépíteni, csak külön engedéllyel, és az illetékesek ezeket az építkezéseket nem is engedélyezték, mondják a minden panelon kákát keresők, de titokban, vadon, észrevétlenül; engedély nélkül, áthágva a szabályokat mégiscsak épültek és mire a szegény illetékesek tehettek volna valamit a fák már ki lettek vágva, az erdők meg lettek semmisítve, a házak fel lettek építve (fecsegik összevissza a kotnyeles riporterek) és most már, ha a Rózsadombról nézed a Szabadság-hegyet, vagy a Szabadság-hegyről a Rózsadombot ugyanazt látod, egy Józsefvárost, vagyis böhöm nagy házakat egymás hegyén hátán, azazhogy hegyén már nem, mert hegy az nincs, csak a hátán, és ez mégiscsak disznóság fujtatnak az abszolúte szakszerűtlenül kritizáló riporterek a rádióban, meg az újságokban, nem akarják megérteni, hogy erről senki se tehet, mert az illetékesek (hányszor mondjam?) nem vették észre, amikor ezek a házak néhány év alatt *maguktól kinőttek a földből*, igen, igen nyilván csak erről lehet szó, másról nem, mert, ha ezek a hegyvidéki házmonstrumok és panelbunkók és betonpiramisok úgy épültek volna, ahogy más tisztességes házak szoknak, akkor az illetékesek (akik nyilván jó elvtársak és éberek) azt mondták volna, hogv hoppá, álljon meg a menet, itten hegyek vannak és erdők és fák, madarak, meg effélék, itt építkezni tilos, de mivelhogy ezek a hegyvidéki házak nem épültek, hanem *kinőttek a földből*, az illetékesek erről csak utólag szereztek tudomást, honnan a csodából tudhatták volna, hogy ezek a házak *magról nőnek*, létezik nyilván valamiféle házmag, vagy panelvetőmag, vagy betonpalánta, amit a jövendőbeli lakók éjnek évadján elültettek, aztán mindennap odajártak locsolni, kertésznek álcázva magukat, mintha csak padlizsánt, vagy kelkáposztát neveltek volna, aztán az a magocska kidugta a fejét a földből, nőni-növekedni kezdett, lassacskán szárba szökkent, hát, persze, hogy ez megtévesztette az illetékeseket, utóvégre azok építészek meg tanácsfunkcionáriusok, nem agronómusok, mit értenek hozzá, arra ment két illetékes és azt mondja az egyik a másiknak, nézd csak tegnap itt még nem volt semmi, most meg lám, milyen szépen nő-növöget ez az akármi, egészen olyan formája van, ennek a póréhagymának, mint egy lakótelepnek, de hogy miket ki nem találnak ma már ezek a növénynemesítők, mondogatta egymásnak a két abszolúte jóhiszemű illetékes, honnan, ugyan honnan az ördögből sejthette volna, hogy ezek a növényféleségek amik

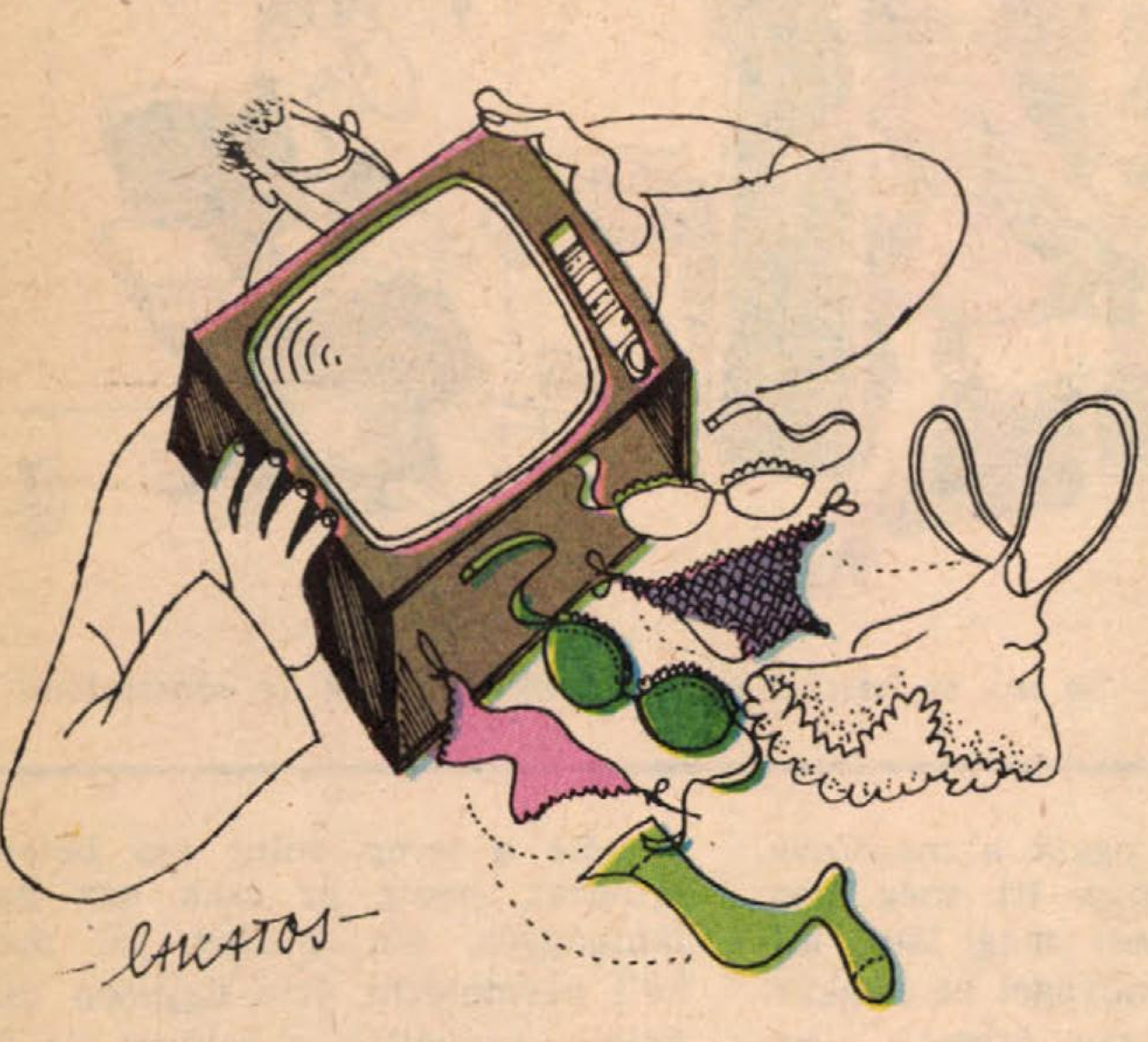
ottan nőnek, tulajdonképpen engedély nélküli házépítkezések, aztán amikor meglocsolták a betont, az is éppúgy tűnt, mintha permeteztek volna, nézd csak újfajta növényvédőszerrel permetezik a póréhagymát, hogy ne legyen kukacos, ámuldoztak arrajártukban, hogy mit ki nem találnak ezek a vegyészek, olyan növényvédőszert, ami megköt, hahaha, jaj de érdekes, pont úgy néz ki tőle a terep, mint egy betontalapzat, pedig az csak egy palántaágyás, azt bizony jól meg kell permetezni, irtó ügyesen csinálják, csóválták a fejüket az illetékesek, akik persze nem véletlenül vetődtek oda, hanem mert éppen szigorúan ellenőrizték, nem építik-e be a budai hegyeket, mert irtó jó és éber és ügybuzgó elvtársak voltak, akik ilyesmit a világért se engedélyeztek volna, de hát aztán arról már szegény fejük igazán nem tehet, hogy mire a póréhagymaérés, meg a kelkáposztaszüret, meg a padlizsánszedés ideje eljött, akkor ott az ágyások helyén dögletes nagy beton-cement-panel-silókat lehetett látni és az erdők azok eltűntek, a fáknak nyomuk veszett, a madarak már régen áthelyezték fészküket a Baross tér kies tájaira, és ők a szegény illetékesek, ott álltak megfürödve, az engedély nélküli, veteményeskertnek álcázott építkezésekkel, hát persze, hogy most már nem tehetnek egyebet, széttárják a karjukat és azt mondják: megtévesztettek bennünket, hát tessék mondani, mirevaló akkor ez a sok jajgatás, kiabálás, tiltakozás, hát tehetnek róla ezek az abszolúte semmit se sejtő, szerencsétlen, megtévesztett illetékesek, hogy a budai hegyekben olyan különleges jó talajviszonyok vannak, ahol a házak *maguktól nőnek ki a földből?!*

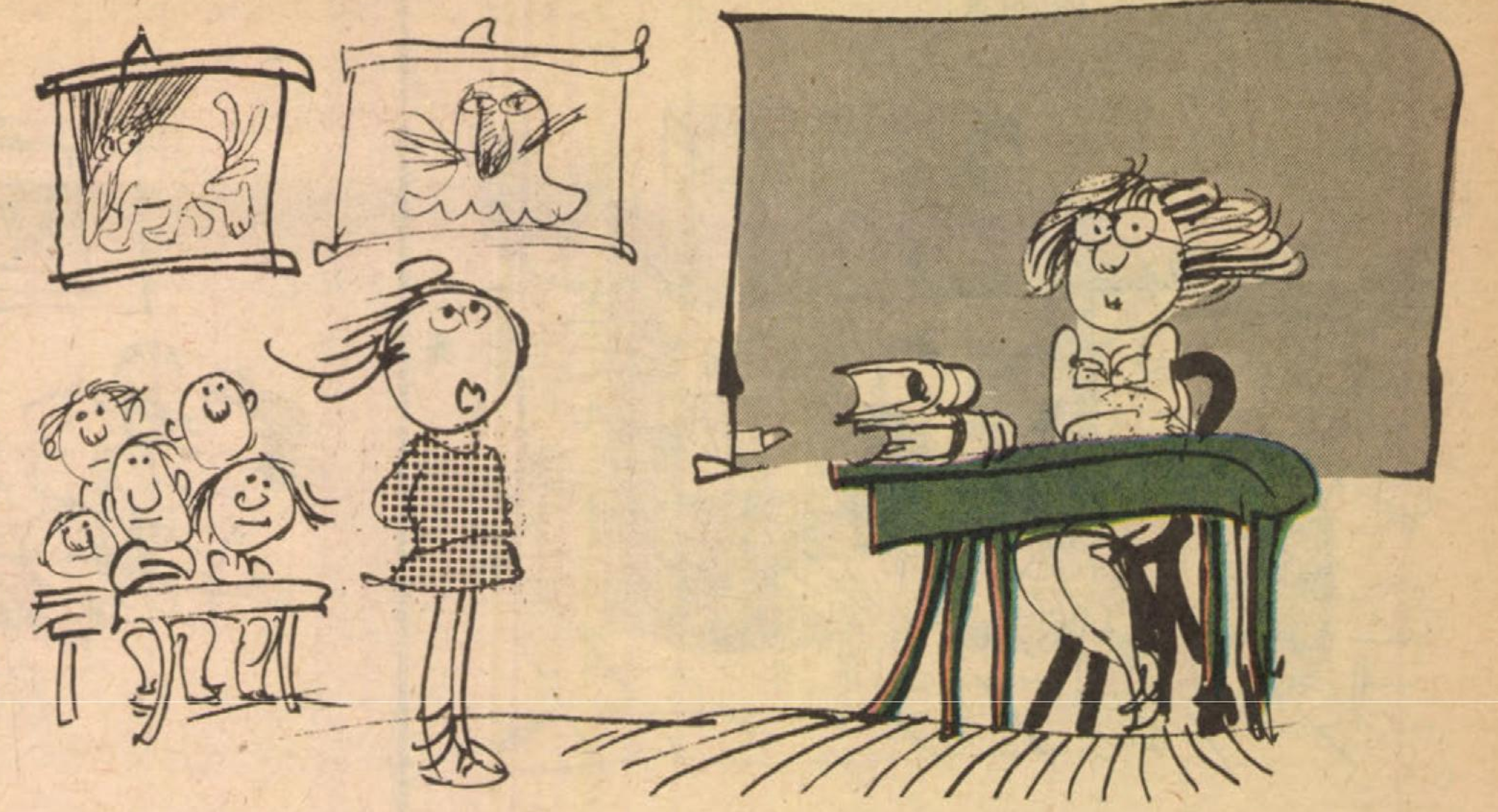
Novobáczky Sándor

REAGAN PÉLDÁJÁRA

ÉJSZAKAI FILM UTÁN

– A libamájtermelésben az elsők között vagyunk a világon. Tanító néni, mi az hogy libamáj?

SZILÁNKOK

IRTÓZÁS

— Mielőtt bemennék egy hivatali helyiségbe, halkan, diszkréten kopogok, aztán elszaladok.

IFJÚ HÁZASOK

— Beszélnem kell a férjével. Hol van?

— Lenn a téren. Hintázik.

SPORTRAJONGÓ

— Ma megmérték a vérnyomásomat. Kiderült, hogy európai rekord.

HÍR

Árpád korabeli evőeszközöket találtak egy pesti önkiszolgáló büfében.

ÜZLET

— Komoly üzleti vállalkozásban szeretnék részt venni, de nincs hozzá alaptőkém. Szálljon be százezerrel. Ígérem, nem járok rosszul.

MODERN SZÍNHÁZ

Az előadás után a színészek az ön lakásán köszönik meg a tapsot!

ILLATSZERBOLTBAN

— Kérek egy tubus fogkrémet.

— Milyen márkát parancsol?

— Mindegy. Nem használom, csak vendégeim jönnek. Hadd lássák, hogy kultúrember vagyok.

KRITIKA

Vannak olyan kórházak, ahová nemhogy betegként, de főorvosként sem szeretnék bekerülni.

MAI IDŐK

— Gyerekkorom legszebb emléke a második házasságom.

SZERELMESEK

— Bízzuk a legközelebbi találkozást a véletlenre.

— Jó... Holnap négykor véletlenül a Külső Jászberényi út 117/C előtt vagyok.

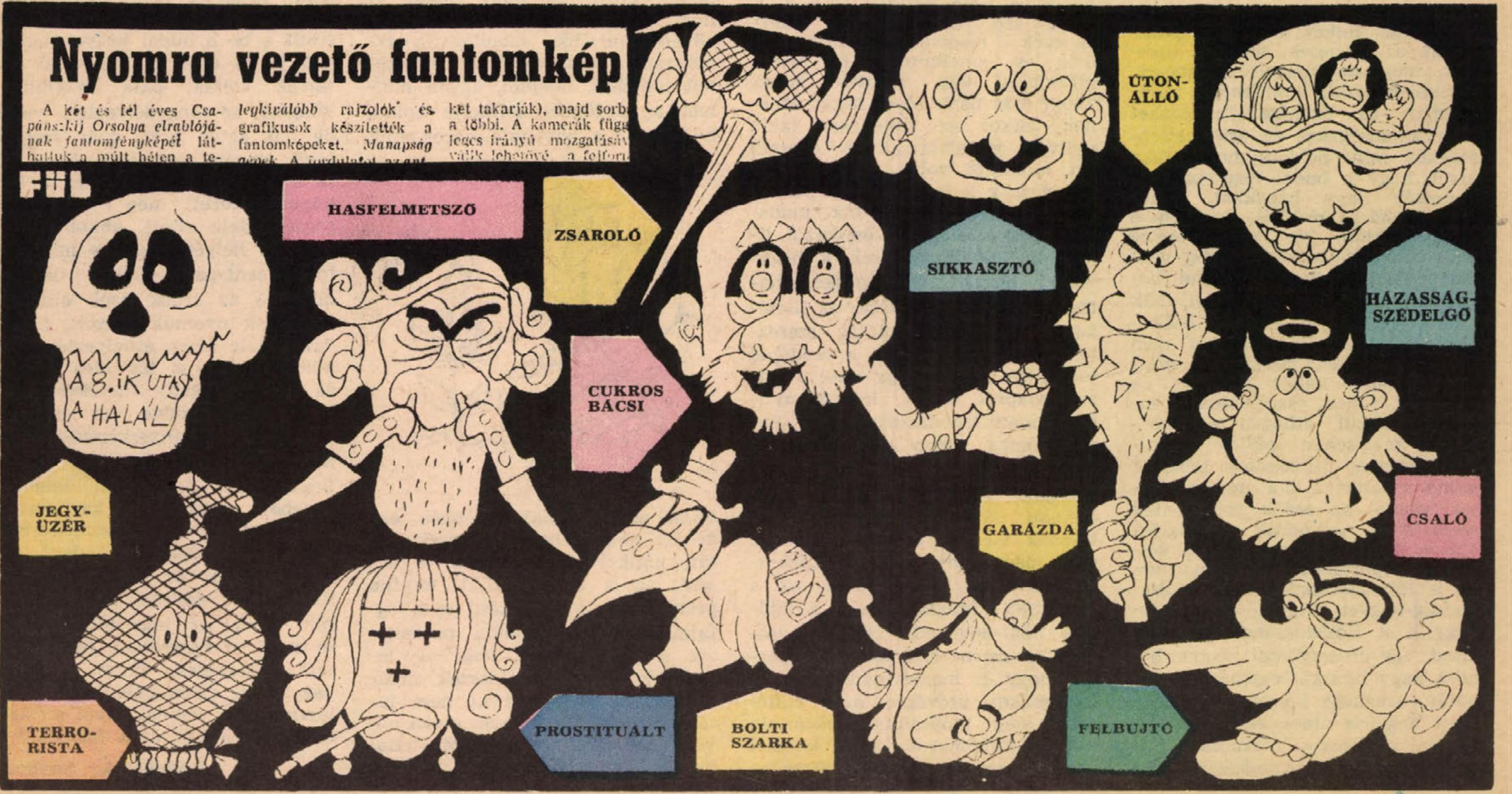
TÉVÉVETÉLKEDŐ

— Ön nem tudott megfelelni a feladott kérdésre. Ezért a játékból kiesett, most már legfeljebb csak a zsüri tagja lehet.

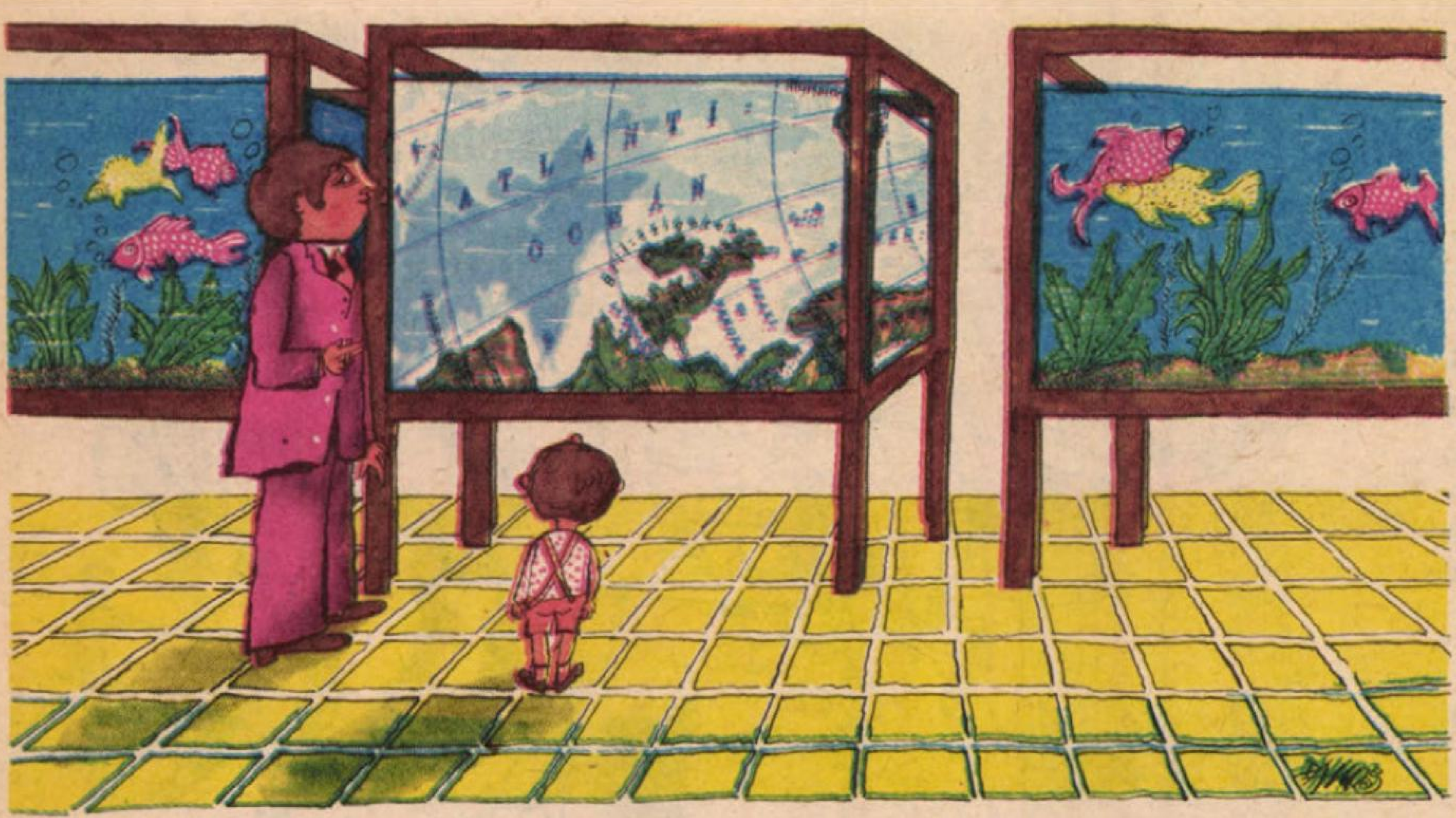
ANYA

— Éjfélkor felébredtem és megnéztem a kisfiamat, hogy nem csúszott-e le róla az ágytakaró. Akkor jutott eszembe, hogy a gyerek már harminc éve Amerikában él.

Galambos Szilveszter

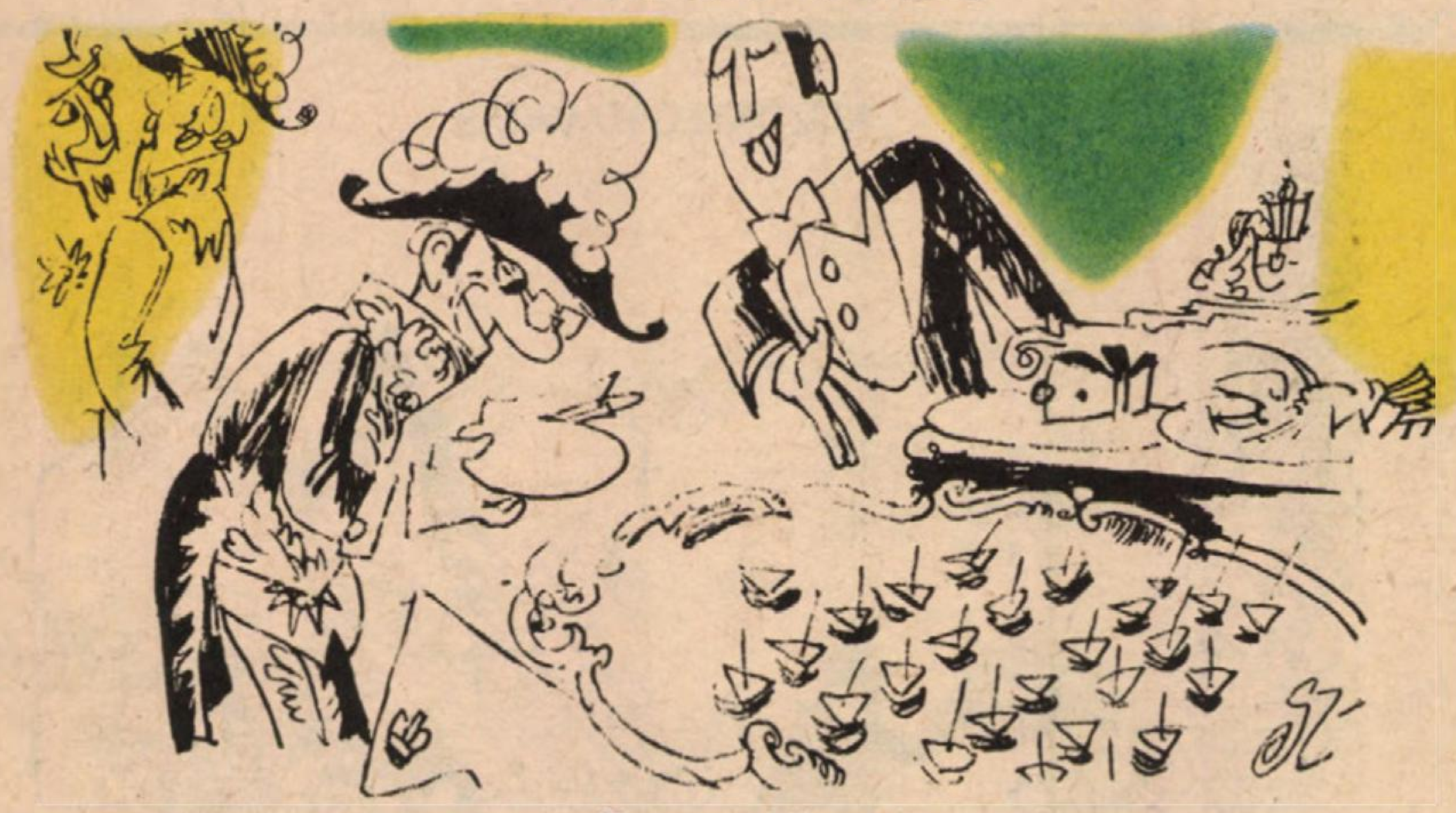
AKVARISZTIKA

MILYEN IDŐ VÁRHATÓ?

DIPLOMÁCIAI FOGADÁS

– Parancsol katonát?

NÖVÉNYEK

Bimbamos lélekkel teszem le a Natura kötetét, „Erdő-mező növényei”-t. Egy szerzői kollektíva megint csodát tett. Ezernyi növénnyel váltottak szót a mű érdekében. Zsurlókkal, nyitvatermőkkel, libatopfélékkel — fűvel, fával, virággal, vagyis derék, kedves, tarka és jóillatú bandával. Esküszöm, irigylem ezért a nagy hármast, Csapody Istvánt, Csapody Verát, Jávorka Sándort.

Jó, itt persze már hallom a nyájas olvasó hangját.

— Mit irigykedsz? Az erdő-mező állandóan nyitva tart, eredj, aztán hátha veled is szóba állnak azok a növények.

Hát ez az. Tudniillik nem beszélem a virágnyelvet. Az aszfaltnyelvet igen, a virágnyelvet nem, van ilyen. De még, ha beszélném is. Teszem azt, bejönne hozzám egy szeplős szegfű (Dianthus armeria), leülne a fotelba, na haver, beszélgessünk... akkor is mi volna? Mit mondhat egy nagyvárosi kötöttségű fickó a szeplős szegfűnek? Nem, meg kellett várnom ezt a kötetet, az unilaterális eszmecsere lehetőségét, a három tudós szinkrontolmácsot.

Megérte. Mert csuda dolog például, hogy kis hazánk már félmillió évvel ezelőtt virágzó ország volt. Az ős-Petrarca a legszentebb ihlet pillanatában is csak annyit tudott még mondani az ős-Laurának, hogy: „Mak-mak-mak”, de a Dunántúlon azt a gyönyörű kis pirosat már akkor úgy hívták: bánáti bazsarózsa. Magyarország őslakói tehát nem a vízigótok voltak, hanem a virágok. Talán azt a rémült szemű albínó szarvast sem két dalia kergette. Hanem két dália. Nem Hunor és Magyar. Hunyor (Helleborus odorus) és magyal (Ilex aquifolium).

Nézem a leltárat és újra elbűvöl a nevek varázslata. Esküszöm, van amelyik már túl szép nekem. Szomorú estike... berki szellőrózsa... Valami nemes mélabú száll rám, ha ilyet hallok, mint Krasznahorka büszke várára, csak meredek magam elé és tornyaim közt az őszi szél, régmúlt dicsőségről mesél.

Az erdei ciklámen (Cyclamen purpurascens) előtt viszont kalapot emelek. Tudják, kérem, mivel csinált karriert ez a fitos és vidám kis micsoda? Azzal, hogy jó művésznevet választott magának. Most őszintén... vet bárki egyetlen pillantást az erdei ciklámenre, ha megtudja eredeti, pórias nevénél és továbbra is úgy hívatja magát, hogy — kanrépa?

Ezt mindjárt követendő példaként állítom szegény, szerencsétlet szümcső (Bunias orientalis) elé. Jó, igaz, hogy a virágzatát sárgás mirigyek borítják, igaz, hogy a becőkéje ripacsos, de attól még nyugodtan világhírre vergődhetne, hiszen alkonyatkor édes mézillatot áraszt. Ezzel szemben mi a helyzet? Idézek a kötet 171. oldaláról: „Az ország nyugati területeiről hiányzik.”

Nos, fel a fejjel, szümcső, még semmi sincs veszve. A kis Greta is jelentéktelen pulikutyaféleség volt, amíg Gustafsonnak nevezte magát. Aztán egyszercsak felvette a Garbo nevet és száz éve körülötte csahol az egész filmvilág. Az egész menedzselés kérdése, szümcső! Nevezd szerény személyedet mától anda vágyliliomnak, vagy bárányfellegi bájorchideának és akkor megnézheti magát az a zöld alma.

Az persze dicséretes törekvés, hogy például a csarab (Calluna vulgaris) választási lehetőséget kínál és nem tiltakozik, ha a fogyasztó adott esetben hangának nevezi. Ez jó dolog, mert Apollinaire bűvöletes verse abban a formában, hogy: „Leteptem egy csarabszálat”... tudja fene, nem lenne az igazi.

Engem meghat, hogy egynémely növények nemcsak elgyönyörködtetik az embert, hanem adott esetben még gyógyítják is. A kötet e téren nélkülözhetetlen. Megírja például, hogy a fekete áfonya (Vaccinium myrtillus) összehúzó hatású. Hálás vagyok ezért az információért és a fekete áfonyát a jövőben messze elkerülöm. Más sem hiányzik...

Maximális elismeréseim mellett kötelességem, hogy a kötet hiányosságaira is felhívjam a figyelmet. A keserű pacsirtafűről (Polygala amara) például az áll a 74. oldalon, hogy köptető és egyben étvágygerjesztő hatással bír. Hát kérem, ez a kettő nyilvánvalóan nem jön össze. Nem tudom ki hogyan, de nekem attól három napra glatt elmegy az étvágyam. Hiányosságnak tartom továbbá, hogy a kötet a 70. oldalon pontosan leírja, milyen az az erdei csitri (Moehringia trinervia), de egy szót sem ejt arról, hogy mire való. Most itt állok a legnagyobb bizonytalanságban.

A mű hervadhatatlan érdeme, hogy néhány szócikkével irányt mutat egy következő kötet („Aszfalt-flaszter virágai”) megszerkesztésére. Lecsepült Veronika (Veronica prostata, 106. oldal) vagy Közönséges Lizinka (Lysimachia vulgaris, 136. oldal) már ma sem csak erdőn-mezőn, hanem sztrádán, járdán, közúton, sőt, pipi-téren is fellelhető. A listát kiegészíteni ezek után talán nem is lenne nehéz. Útszéli hamuka... parlagi Imola... odvas fogasír... szittyós nyúljhozzám... nehézszagú Aranka... csak néhány témahű lehetőség a millióból. Ez persze a jövő zenéje, a városi flóra rendszerezése nem megy máról holnapra.

De addig is: minden virág virágozzék.

Vagy legalább: majdnem minden virág.

Peterdi Pál

MENNYIBE KERÜL EGY KILOMÉTER?

Korunk legégetőbb közgazdasági kérdése, hogy mennyibe kerül egy kilométer nekem! Mert a levegőben tulajdonképpen olcsó. Hiszen ha szárnyakat növesztek, akkor csupán egy légifolyosót kell kibérelnem az államtól, s nyugodtan repkedhetek a dolgom után Budapest és Galgahévíz között. Legfeljebb csak egy dísztáviratra kell költenem, amikor elröpülök a főnököm feje fölött.

De ha megspórolom a földi közlekedést, akkor lezuhanhatok, s bevisznek a kórházba, ahol két nyavalyatörés között azt számolhatom, hogy mennyibe kerül egy kilométer az ágyban nekem.

Mert ha óránként két orvost, két nővért, két kacsát, egy vitamininjekciót és fél grape-fruitot fogyasztok a kórházban, az drágább, mintha száz kilométeres náthám lenne otthon. De ha otthon fekszem, akkor kopik az ágyam, kopik a lepedőm, kopik a hőmérőm, és az üzemanyag-fogyasztásom sem egy szelet kórházi párizsi reggelenként.

Mert ha a kilométerenként megtett náthám átlagában ilyen költséges muri nekem az ágy, akkor jobb, ha beülök a kocsiba, és oda megyek ahova az asszonytárs akarja. De ha oda megyek, akkor kopik az asszonytárs és kopik az üléshuzat. Kopnak a gumik, kopnak az ablaktörlők, lekopik a benzin és lekopik a fékpofa.

Mert ha a kopásokat beleszámítva kilométerenként négy ötvenbe kerül egy 1500-as kocsi nekem, akkor jobb, ha mezítláb megyek, mert az nem kerül annyiba, mintha cipő lenne rajtam. De ha egy 1500 forintos cipő van rajtam, akkor arra nem köt CASCO-biztosítást az Állami Biztosító, így, ha leválik a talpa, akkor annyit sem ér nekem, mintha kitörném a kezem.

Mert ha nem törik el semmim, akkor nincs kocsim, és felszállhatok az autóbuszra. De ha felszállok, akkor leszakadhat a kabátgombom, bár az kilométerenként csak száz forintomba kerül, ha a jegy helyett a gombot mutatom az ellenőrnek. De ha lyukasztom a jegyem, akkor is kétszáz forintba kerülhet az autóbusz nekem.

Mert ha nem az ellenőr kap el, hanem a Géza, akkor feljön hozzánk, előre megeszi a húsvéti sonkát és kiégeti az asztalterítőt. De ha elkezdek futni előle, akkor kopik a szívem, kopik a térdem és kopik a bokafixem.

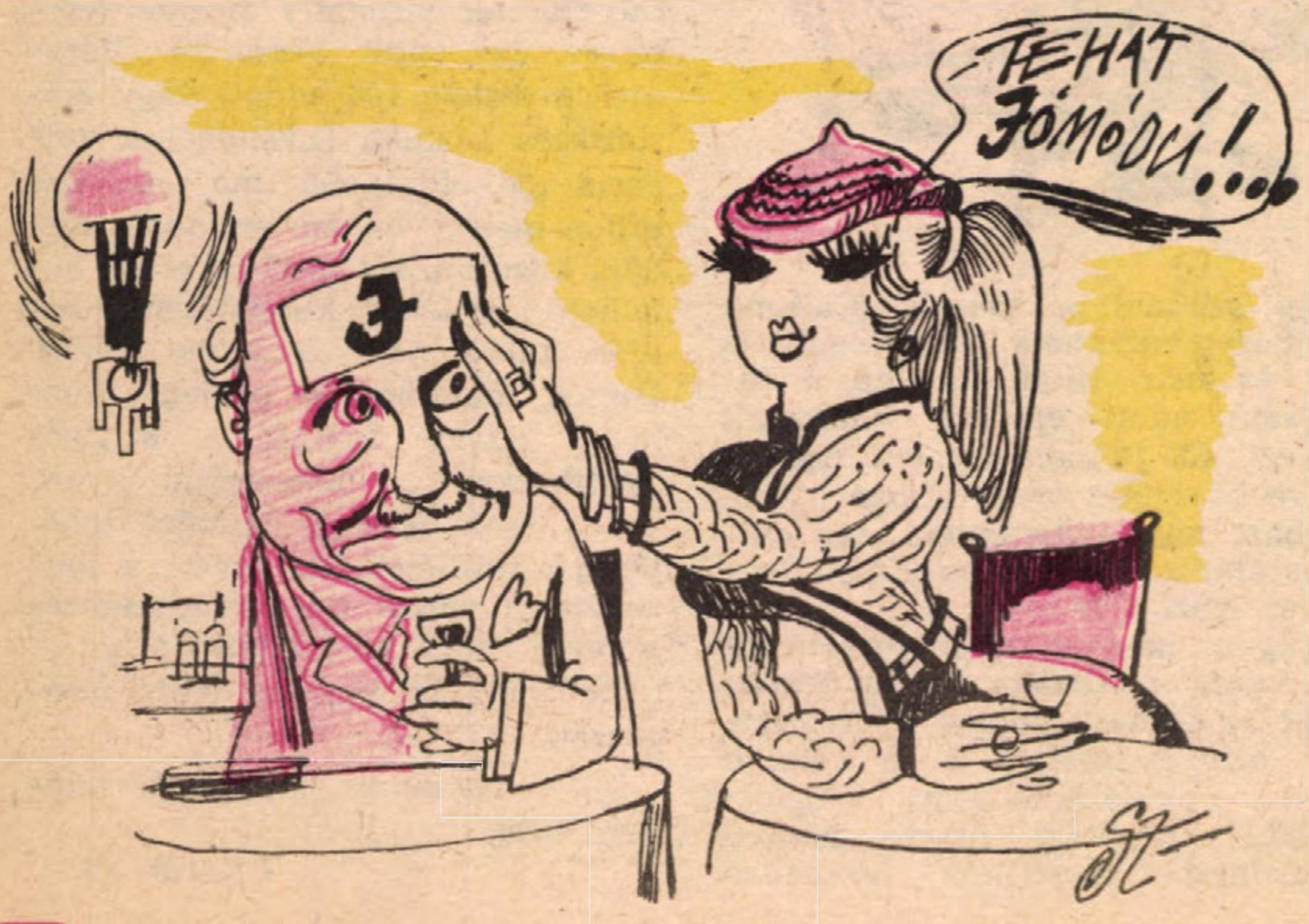
Mert ha nem kezdek el futni, akkor állok a közértben a sorban, és nekem abból egy méter többe kerül, mint egy kilométer teveháton a Szaharában. De ha tevegélek a Szaharában, akkor kopik a teve púpja, kopik a homok és kopik a dollár, amit magam alá dugtam.

Mert ha nem megyek a Szaharába, akkor otthon vagyok. De ha otthon vagyok, akkor nem kopik a kalapom, csak a papucsom. De ha kopik a papucsom, akkor nézem a televíziót és elalszom. De ha elalszom, akkor azt álmodom, hogy Honolulun vagyok vagy a Kilimandzsárón. De ha álmomban a Kilimandzsárón vagyok, akkor ott hó van, ami hideg. De ha hideg, akkor kilóg a takaró alól a lábam, és kopik a körmöm.

Vagyis, mindezeket beleszámítva, meg kell állapítanom, hogy ma már egy kilométer álom se olcsó nekem. De reggelre legalább elfelejtem.

Tormai László

A LEGÚJABB HŐMÉRŐ

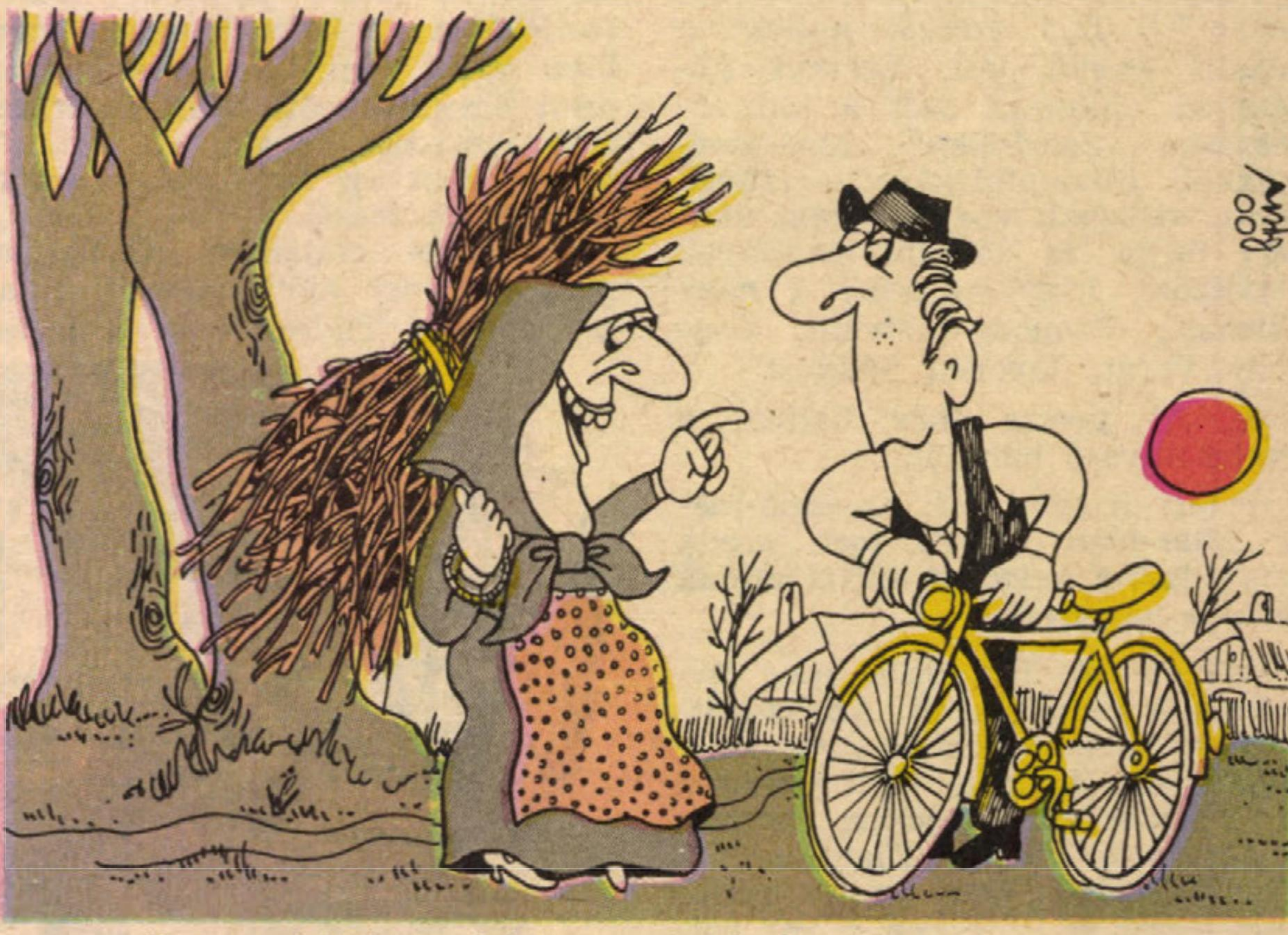
VASÁRNAPI MŰSZAK

KÖZÖNSÉGSZAVAZÁS

A DIVAT AZ DIVAT

– Szerencséd, hogy Adrienne nénédnek szólítottál, édes fiam!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barát beszélget.

— Egy egészen kis kocsit akarok venni.

— Vigyázz, hogy feltétlenül legyen benne biztonsági öv!

— Miért?

— Mert akkor azt mondhatod, hogy hátizsák, és nem kell fizetned parkolási díjat...

NÉPBŰVÉSZEK

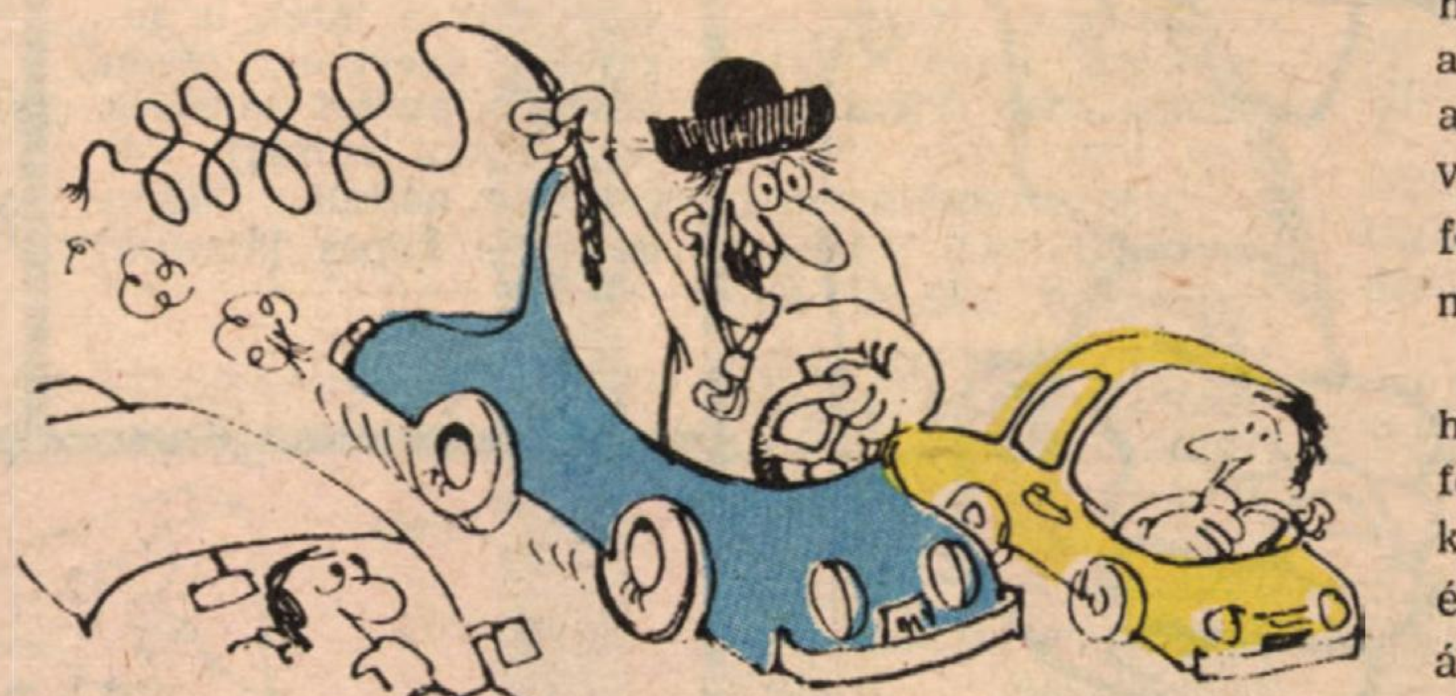
Ismét meghirdették a „Népművészet ifjú mestere” pályázatot, a legkiválóbb zenészek, táncosok, hímzők, szövők, fafaragók, kékfestők, vesszőfonók és egyéb népi ezermesterek számára. Már régóta hiányolom, hogy a megtisztelő cím elnyeréséért miért nem indulhatnak a népbűvészek.

Akárhogyan forgatjuk is a dolgot, a népi fazekasok, tojásfestők, tojáspatkolók és más effélék mégis csak kihaló művészetek, mesterségek képviselői. Nem így a népbűvészek. A népbűvészek nem kötődnek az idilli falusi élethez, fellelhetők tanyán, falun és városon egyaránt. Fiatalok és vének, férfiak és hölgyek, állatgondozók és főosztályvezetők találhatók a népbűvészek soraiban. A népbűvészek a mai viszonyokban gyökereznek, a pesti aszfalton ugyanúgy megteremnek, mint az aszfaltozásra váró nagyközségi főutcán. A népbűvészek a korszellemet egyeztetik az ősi, népi életszemlélettel, a nemesen egyszerű, hagyományos paraszti világképet ötvözik a 80-as évek energiaválságos, enyhüléses-feszültséges világhelyzetével.

A népbűvészeket nem kell államilag támogatni, szervezetileg serkenteni, vetélkedtetni, röptetni, felfedezni, aktualizálni, felmutatni, kimutatni. Ők saját maguktól is kimutatják a foguk fehérjét.

A forintcsörgető-népbűvészek nem a fizetésükből élnek. Mint a fazekas a korongját, úgy forgatják a munkahelyeket, a mellék- és másodállásokat, a bulikat, a borravalót és a hálapénzt. A másodlagos gazdaság népbűvészei e figurák, akik tojáspatkolói kézügyességgel veszik el és át a pénzt a nem népbűvészektől. A forintcsörgető-népbűvészek nyüzsögnek, mint egy rackanyáj, illegnek-billegnek, mint egy madárijesztő a vetésben, taposnak, mint a szüretelők, nyalnak, mint a mézeskalácsosok, így jutnak előre, felfelé a lajtorján.

A lakás-népbűvészek (más néven kunyhósok vagy kéglisek) az egykori csontkovácsok, rézművesek hihetetlen ügyességével, borítékcsúsztatással, gyerekcsinálással, bűbájossággal, vesztegetéssel, álcserékkel, feketefuvarral, ráépítéssel, toldással-foldással szerzik meg kicsi tanácsi vagy OTP-gunyhójukat.

Az autós-népbűvészek, mint a merész hortobágyi csikósok száguldoznak az országutakon, előznek, veszélyeztetnek, akár az alföldi betyárok. Tülkölnek, dudálnak, mint a hagyományos, villásszarvú szürke magyar marhák. A vásáros-népbűvészek valutáznak, kvarcóráznak, farmereznek, gagyiznak, jegyüzérkednek, vámcsalnak, követve a határmenti népi csempészek, marhahajcsárok, lókupecek, pákászok és aranymosók példáját. A felvételis-népbűvészek csöpp és nagyobbacska gyermekeiket népmesei ügyességgel vetetik fel a bölcsődékbe, óvodákba, gimnáziumokba, egyetemekre, a sítanfolyamokra, a nyelvtanfolyamokra, a színművészetibe és a vezetőképzőbe. A szerviz-népbűvészek pentaton dallamokkal húzzák el a nótánkat, néptáncra perdülnek a jattoktól, hazug regéket regélnek, hímeznek-hámoznak, befonják a hiszékeny ügyfelek haját.

A közéleti népbűvészek ezernyi fajtája fejti ki káros tudományát: faragó-népbűvészek lefaragják a költségvetést és a nyereséget, építő-népbűvészek légvárakat építenek, szövő-népbűvészek pókhálókat szőnek, hogy beléakadjunk, kovács-népbűvészek álnok terveket kovácsolnak. A zenész-népbűvészek zenebonát csapnak a semmiért, a népbűvész-táncosok egyet lépnek előre, kettőt hátra, visszatáncolnak, balra ugranak, jobbra perdülnek.

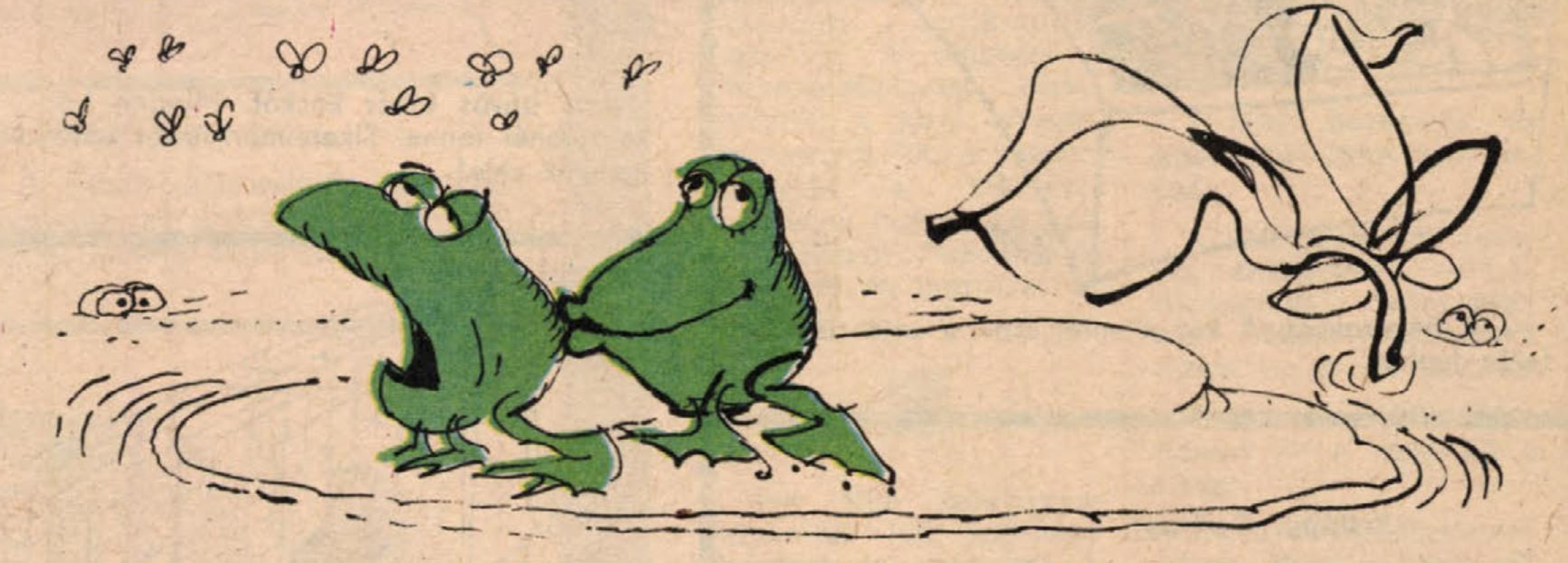
Mesemondó-népbűvészek hazug mesékkel ámítanak, a bőrösök lenyúzzák rólunk a bőrt, a kékfestő-népbűvészek a feketét is fehérre festik, vörös posztó szemükben a becsület.

A népbűvészek, nevükhöz híven elbűbájolják a főnököket, eltüntetik a sikereinket, a pult alá rejtik értékeinket. A népbűvészek átbucskáznak a fejükön, s ezernyi alakban a legkülönfélébb helyeken, posztokon és beosztásokban tűnnek fel újra. A népbűvészek mindent eltüntetnek, elvarázsolnak, átformálnak, ami jó, ami szép. Csak ők maguk nem hajlandók eltűnni. Kellene egy igazi népbűvész, aki hipp-hopp, eltünteti őket a föld színéről.

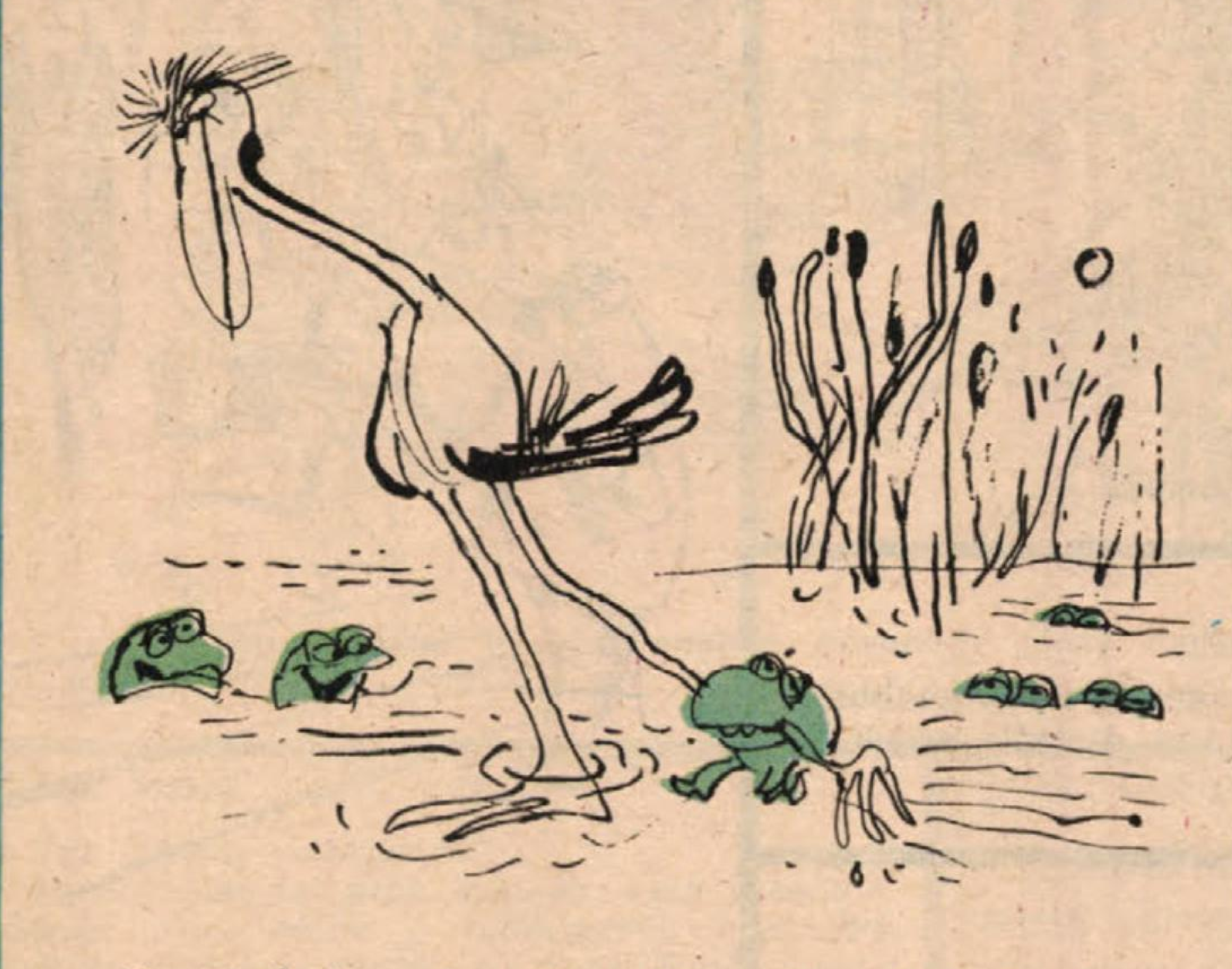
Majláth László

SAJDIK:

– Hagyjuk az örökös enyelgést! Már ötödik éve hiába várod, hogy királylánnyá változzá!.

– Hurrá! Új korszak nyílik a béka–gólya történelemben.

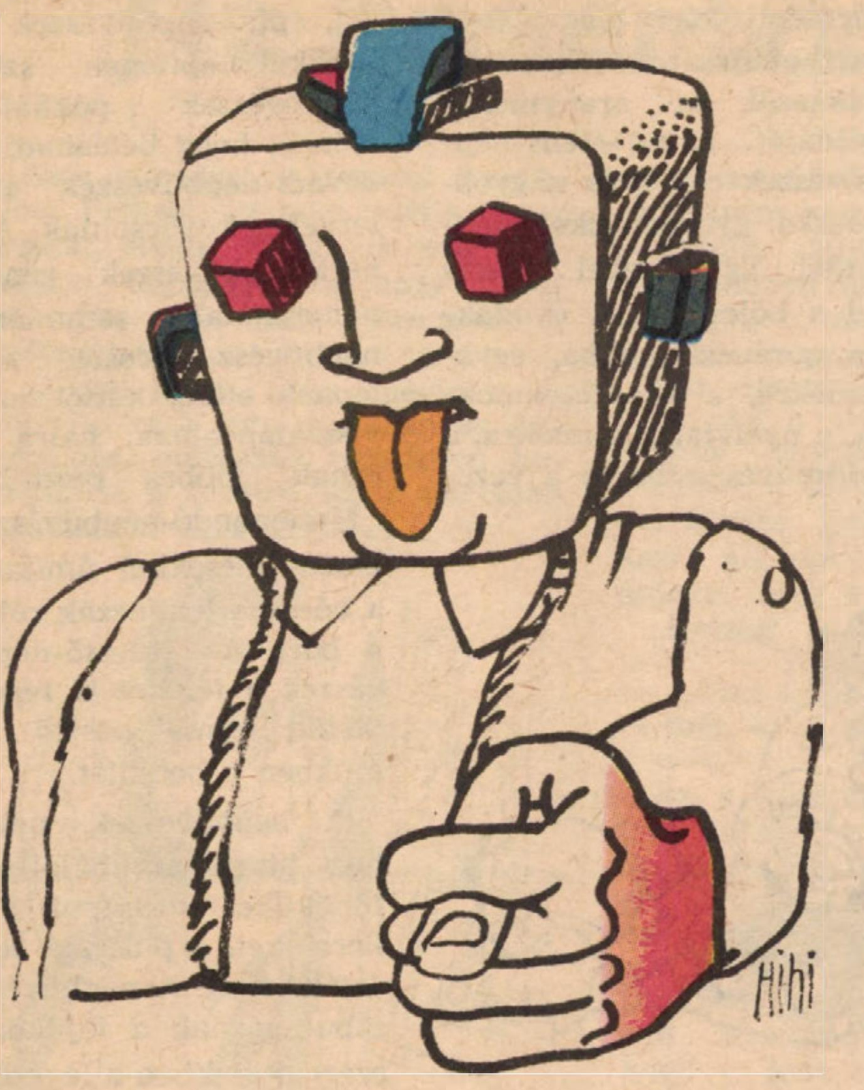
– Mit izgultok? Mire elkezdik a tó tisztítását, 600 ebihal generáció nő fel.

LUDAS FÓRUM

Rubik Ernő, a bűvös kocka feltalálója kérdezi:

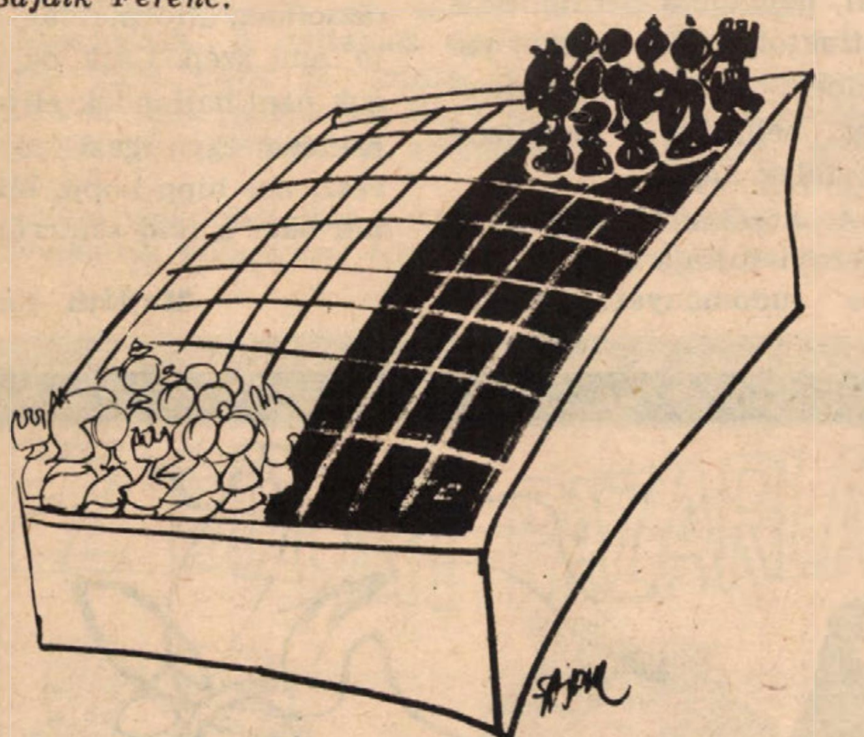
MILYEN BŰVÖS JÁTÉKOKAT TALÁLNÁNAK FEL?

Hegedűs István:

– Nem árulom el, mert lekoppintják.

Sajdik Ferenc:

– A békesakkot. A két ellenfél csak a saját térfelén léphet.

Szilágyi György:

Nehezemre esik válaszolni, mert nem akarok nagyképűnek látszani, minek találjak fel új játékokat, amíg a régivel tudok játszani . . . ?

Fülöp György:

– A bűvös fejet, mely tetszés szerint elcsavarható.

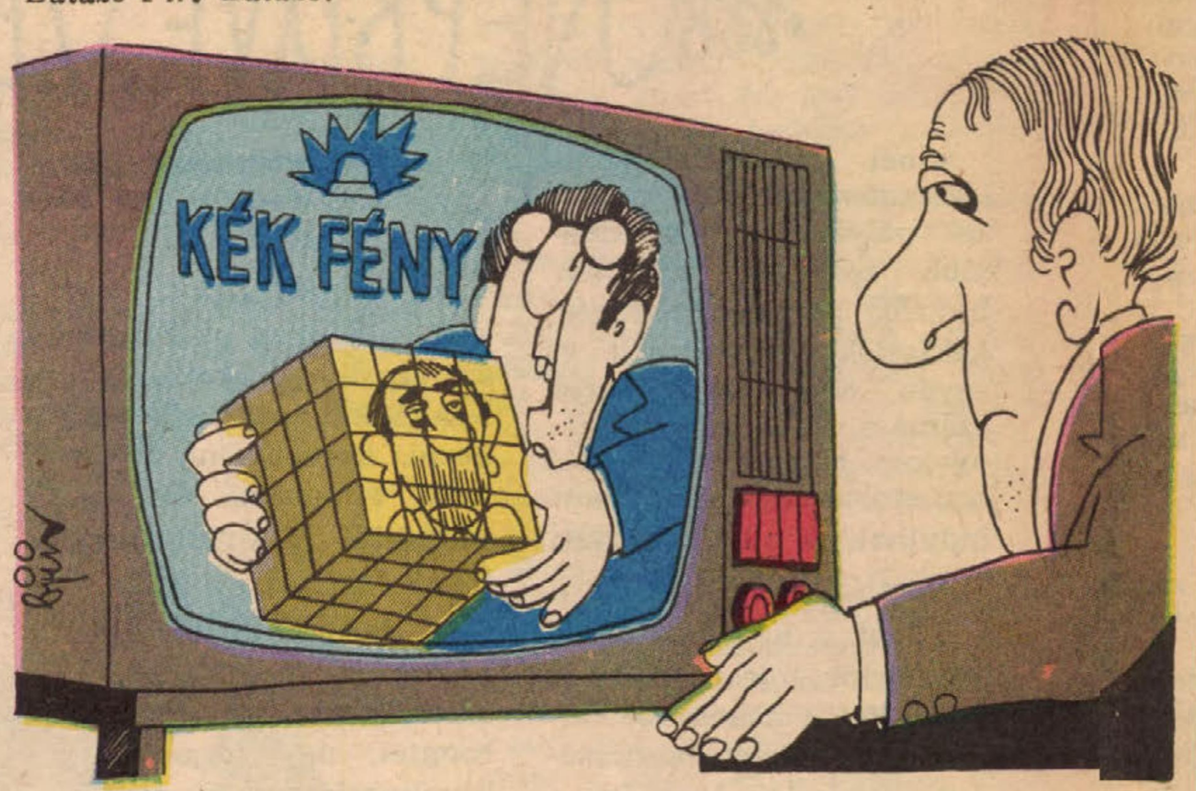
Földi Iván:

A bűvös kockázatot, amelyet vállalataink vezetői elvállalnak és addig forgatnak, amíg igazi nyereség lesz belőle.

Föld S. Péter:

Néha az ember úgy érzi, már a játék is fárasztja. Ezért egy olyan játékos játékot találnék fel, amely emberi kéz érintése nélkül, önmagával is képes játszani.

Balázs-Piri Balázs:

– A bűvös kockát mozaikképek készítéséhez.

Dallos Jenő:

– A bűvös fehér kockát. Minden kockája fehér lenne. Sikerélményünket növelhetnénk vele!

Lehoczki István:

– A bűvös gömböt.

Szűr-Szabó József:

– Bűvös pénztárcát, amelyből olyan színű viza hullik ki, amilyen kell!

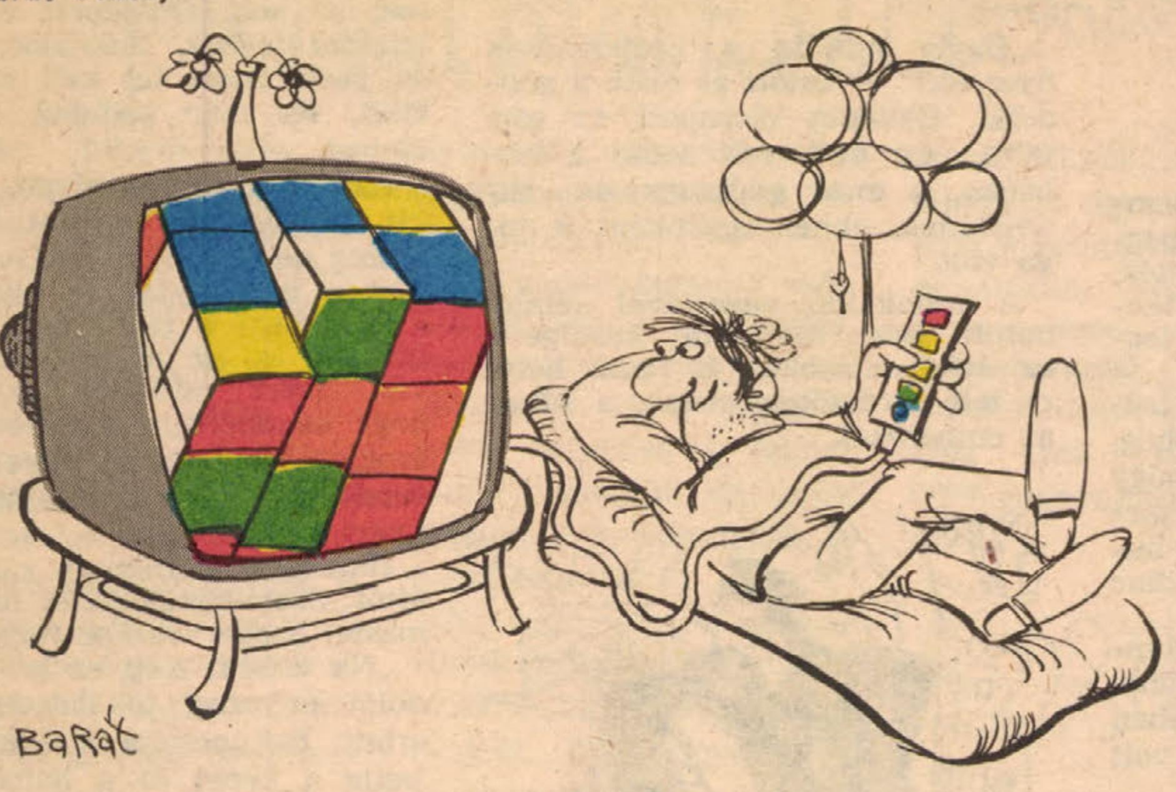
Tormai László:

A bűvös építőkockát, amellyel gyorsabban tudunk építkezni, mint az osztrák cégek.

Peterdi Pál:

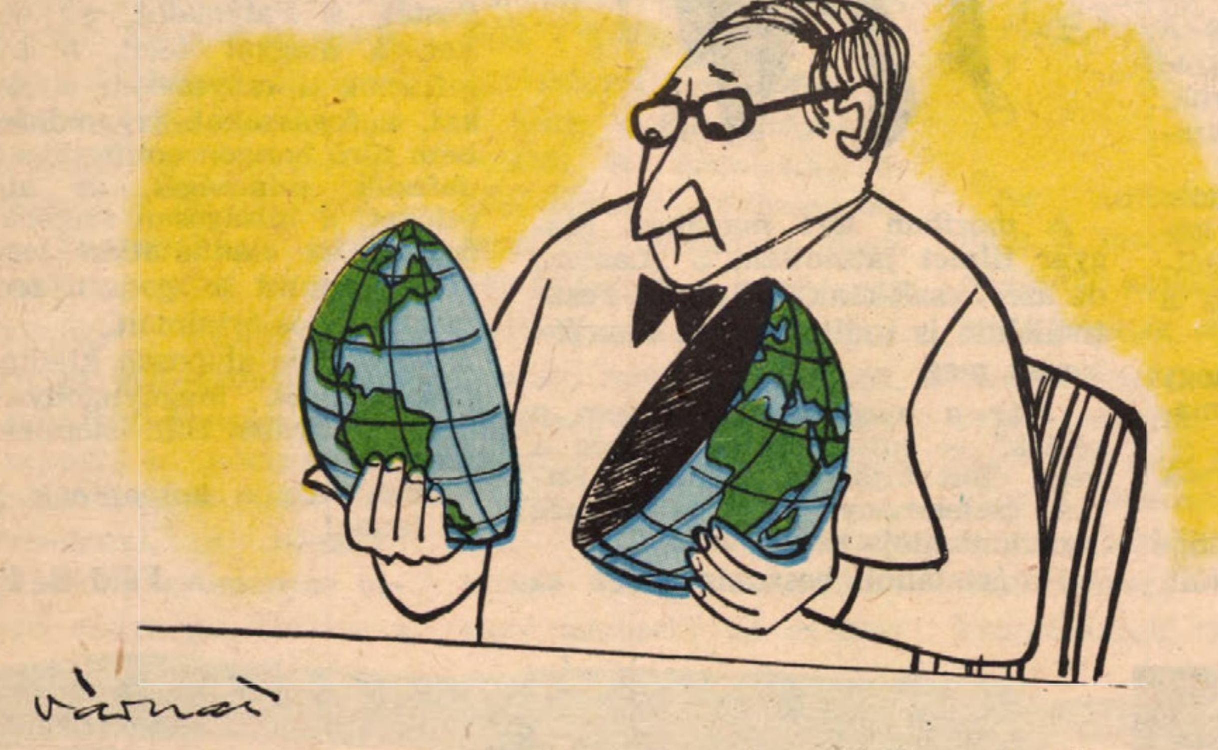
A bűvös telefont. Amely a hatodik tekerés után pontosan kapcsol.

Barát József:

– Ugyanezt, csak kényelmesebb változatban.

Várnai György:

– Ezt a bűvös gömböt úgy összeállítani, hogy újból egységes legyen.

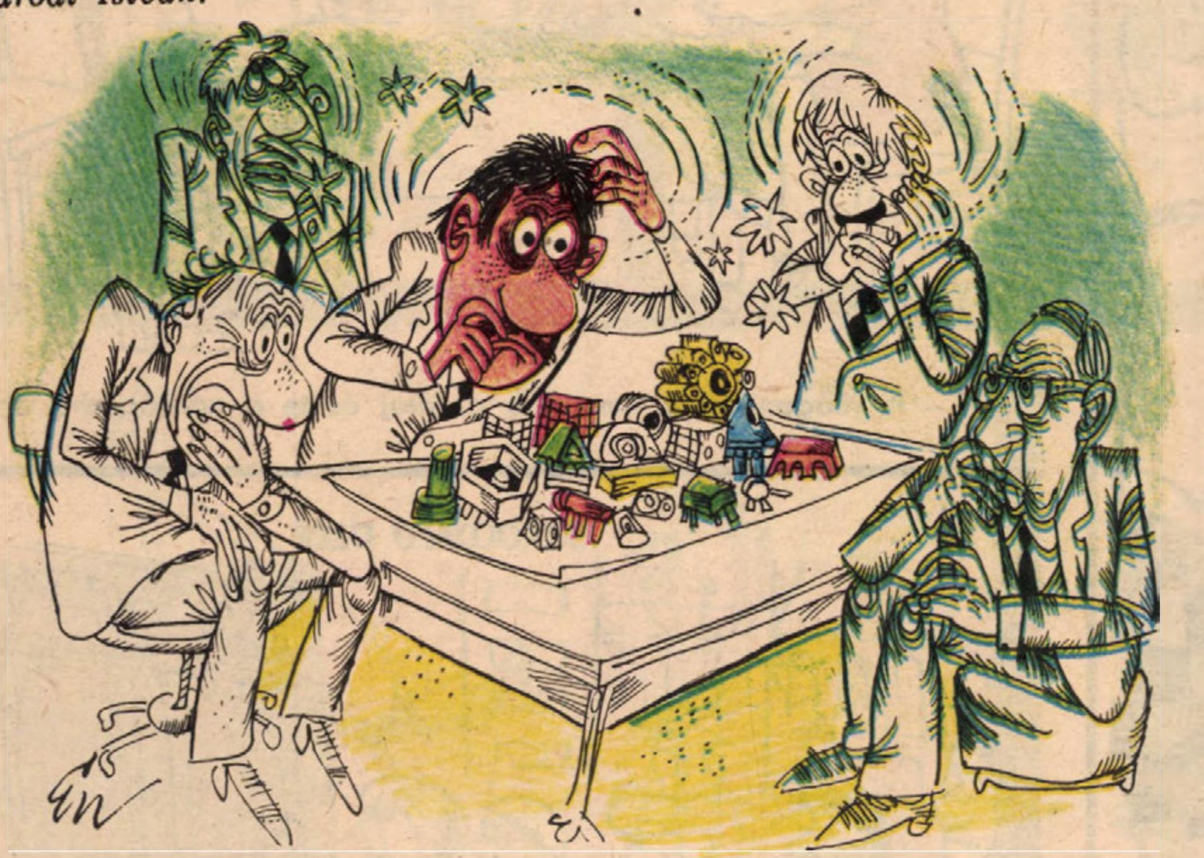
Galambos Szilveszter:

A bűvös kockacukrot. Ha bedobom a kávéba, nem olvad el. Így évekig használható.

Radványi Barna:

A bűvös filmkockát, amellyel nemcsak az szórakozik, aki forgatja, hanem az is, aki nézi.

Endrődi István:

– Olyan logikai játékot, amiben ugyanúgy nincs logika, mint az életben.

Árkus József:

Két újfajta játékpénzt.

Az öntapadósat azok kapnák, akik megdolgoznak érte, náluk a bankjegyek hosszabb ideig is megragadnának. Az öngyulladós pénzhez viszont kizárólag munka nélkül lehetne hozzájutni és a kézhezvételétől számított egy órán belül játékosan kiégetné a zsebet.

Mikes György:

A bűvös 32 betűt. Ha megfelelő sorrendben összerakjuk, olyan színvonalú tragédiát írhatunk, mint — például — a Lear király.

TOVÁBBÁ...

Tóth Tamás (Tétényi út 144.) olvasónk azt kérdi: *szerintünk mi az oka, hogy a tévéműsorok többsége ismétlés?*

Mint mindennek, ennek is több oka van. A legfontosabb: a tévé szerkesztői annyira szeretik a saját műsoraikat, hogy nem győzik eleget nézni, ami csak dicséretükre válik. A második ok: figyelemmel kísérik Magyarország népesedési statisztikáját, örömmel konstatálják, hogy napról napra több az újszülött. És ők tisztában vannak vele, hogy egy újszülöttnek minden ismétlés új. Szilárd meggyőződésünk, hogy a tévéműsor is olyan, mint a szerelem. Ha kétszer nem jó, egyszer sem jó.

Kovács Margit, a Ferroglobus gyakornoka kérdezi: *mit, vagy kit nem rajzolnának szívesen a Ludas karikaturistái?*

Kör-felmérésünkre sokféle, bonyolult és művészileg kellőképpen alátámasztott választ kaptunk karikaturistáinktól. A lényeget a következőképpen sűríthetjük: a jóról rosszat, a rosszról jót, a széppről csúnyát, a csúnyáról szépet, a butáról okosat, a bölcsről bambát és bárkiről és bármiről — hamisat.

Ott Ede tatabányai olvasónk két izgalmas kérdést is szegezett a mellünknek. Az elsőre: *van-e különbség a természet és az emberi vegetáció között?* — mindjárt válasszal is szolgált. „A fák — írta — csak ősszel lombozódnak le. Én már tavasszal is."

Ehhez csak annyit fűznénk, hogy — de nem ugyanattól.

Hanem akkor mitől?

Nos, például attól, amire olvasónk másik kérdése is céloz: *javulna-e a magyar foci színvonala, ha a labdát négyszögesítenék?*

Elképzelhető, hogy javulna. Mint Fórumunk fő témája is jelzi: egyfajta bűvös kockával már sikerült világra szóló diadalt elérnünk.

Borsa Géza (Attila u. 123.) azt kérdi: *bevezetnénk-e az ötnapos munkahetet?*

Nem szívesen. Ez túlzott megterhelést róna azokra, akik már ma is csak négy napot dolgoznak.

Szabó Györgyné (Hunor u. 20/a.) egész sereg kérdéssel állt elibénk. Egynéhányra kapásból válaszolnánk.

1. *Hol szeretne lakni és miért?* — Erdő mellett nem. Sok fát kell hasogatni.

2. *Kire haragszik és miért?* — Nem rád, érted!

3. *Mit tenne az igazság érdekében?* — Lemondanék a boldogságról. Mert boldogság nincs — ez az igazság.

4. *Mi a legjobb szórakozás?* — A második a tenisz.

5. *Ha láthatatlanná válna, hová menne el?* — Maradnék, ahol vagyok. Ily módon rengeteg érdekes dolgot tudhatnék meg — saját magamról.

6. *Kit irigyel és miért?* — Szabó Györgynét (Hunor u. 20/a.), a gondjaiért . . .

(peterdi)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydaru-kezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

Az önsértődős

Már a reggel is rosszul kezdődött. Felkeléskor nem találta a papucsát, érezte, kiszúrnak vele. Ráadásul fogkeféjén a nagy hideg ellenére sem álltak rendesen a szőrszálak.

— Mi lehet már megint? — mondta csak úgy magában az önsértődős, miközben rosszízűen harapdálta a frissen, saját zsírjában elkészített vajaskenyeret.

Kellemetlenségei az utcán is folytatódtak. A villamos épp az orra előtt ment el, szidta is a BKV-t, mint a bokrot. Hogy merészeli, akár ennek az ellenkezőjét is?

Nem volt kibékülve a nappal. A következő villamosra felszállt, elővette az újságot. Mindig ugyanaz. Három halott, öt sebesült, megnyitották, cáfolták, megerősítették, csökkenőben van, de növekvő tendenciájú, határidő előtt vagy legkésőbb utána.

Úgy érezte, minden ellene irányul. Az a csitri is, hogy röhög. Inkább tanulna, ahelyett, hogy ezekben a divat-nadrágokban járna. Persze, fizikából biztosan bukásra áll, mert ezeket csak a tánc érdekli, meg a fajfenntartás.

„Bezzeg az én gyermekkorómban" — gondolta. — „Őrültünk, ha hatan lakhattunk egy szobában és még az olcsó húsnak is híg volt a leve."

Az a középkorú férfi, az előtte levő ülésen, úgy látszik, rosszban sántikál. Úgy tesz, mintha újságot olvasna, s közben magában bizonyára egészen másutt jár az esze. Ilyenek ezek mind, még a gombjuk sem áll jól a kabátjukon. (Gombjuk vagy gomblyuk, hogy a fene ezeket a nyelvészeket!)

Munkahelyén kedvesen fogadták. Bucika keblére vonta, Mucika kávét főzött, Rucika pedig kinyitotta az ablakot, hadd jöjjön be a friss levegő.

„Vajon mit akarhatnak, hogy ilyen kedvesek?" — tette fel magának a kérdést az önsértődős. — „Biztosan tudnak valamit, csak nekem nem mondják."

Délelőtt semmi különös nem történt, s ez megintcsak gyanús volt. Egyre idegesebb lett. Bemondták a lottószámokat, megint nem nyert.

„Úgyis mindig a protekciósok nyernek!" — futott át rajta a gondolat. Gyorsan rácsapott az asztalra, épp nem volt senki a szobában, s mint szakszervezeti aktivistának, ehhez egyébként is joga volt.

A munkaidő végeztével sétálni indult. Bősz indulattal kerülgette az útfelbontásokat, a rossz helyre tett hirdetőoszlopokat, a fákat, az embereket.

A moziban tért magához. Magyar filmet játszottak, a „Lassan, de azért csak-csak..." címűt. Fesztiválokon is indították, de nem érkezett meg.

„Már a magyar filmek sem a régiek" — jutott eszébe, s még a vége előtt kijött a moziból. „Ennek cselekménye volt, talán még mondanivalója is."

Határtalanul boszantotta ez az eset. Már idegeskedni sem hagyják nyugodtan az embert! Ami sok, az sok. Odalépett egy utcai telefonfülkéhez, működött. Micsoda pech, most fel kell hívni valakit, ha már bedobta a kétforintost.

Azután mégsem hívott fel senkit. Megér két forintot, hogy az ember ne beszéljen senkivel! S különben is, hagyják őt békén!

Elég neki a maga baja. Itt volt például ez az árleszállítás. Nyilván azért csinálták az egészet, hogy azutan újra visszaemeljék az árakat. Vagy az új egyetemi felvételi rendszer, a zajszabvány, a nyári időszámítás.

Hazatérve haragosan rúgta be az ajtót. Szobahőmérséklet fogadta és másfél szoba összkomfort.

„Na tessék, még ez is!" — gondolta és ezzel tökéletesen egyetértett. Bekapcsolta a televíziót, levette a képet és a hangot, majd a sötétben sokáig bámulta a készüléket.

Egy idő után mozogni kezdett a szája. Előbb csak magában, később félhangosan beszélt. Szidta a Postát, a Patyolatot, az útépítőket, a magyar focit, a külföldi inflációt, a csöveseket, a jogászokat, a fogászokat. Nyomdafestéket nem tűrő hangon említette a nyomdafesték minőségét, az autószerelőket, a túlságosan szigorú rendőröket, az eladhatatlan termékeket, valamint a modern technika urbanizációs ártalmait.

Lassan, de alaposan kiadta minden mérgét. Megnyugodva esett bele az ágyába. Hál' istennek, ez a nap eltelt!

Csak már a holnapinak is vége lenne!

Föld S. Péter

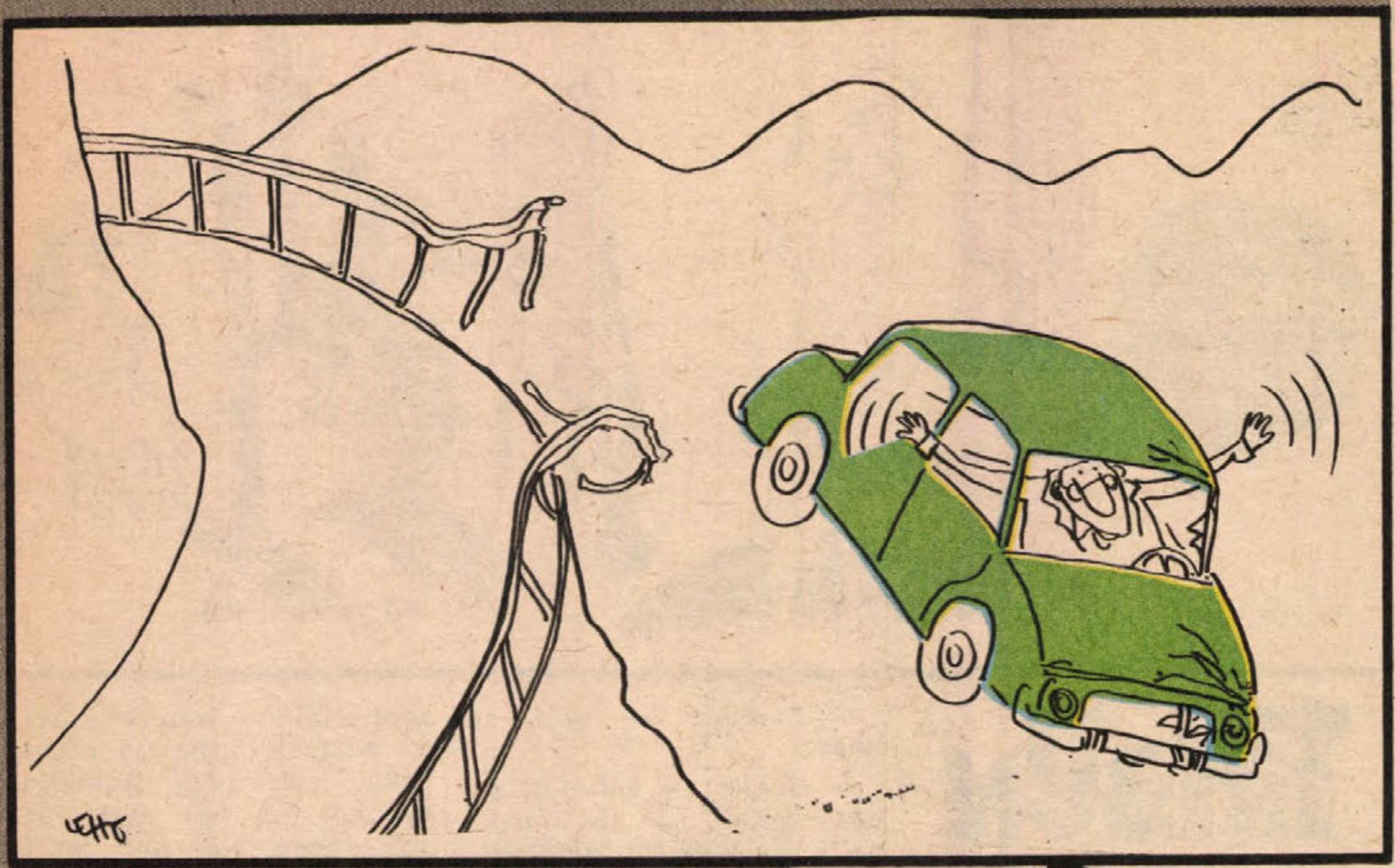

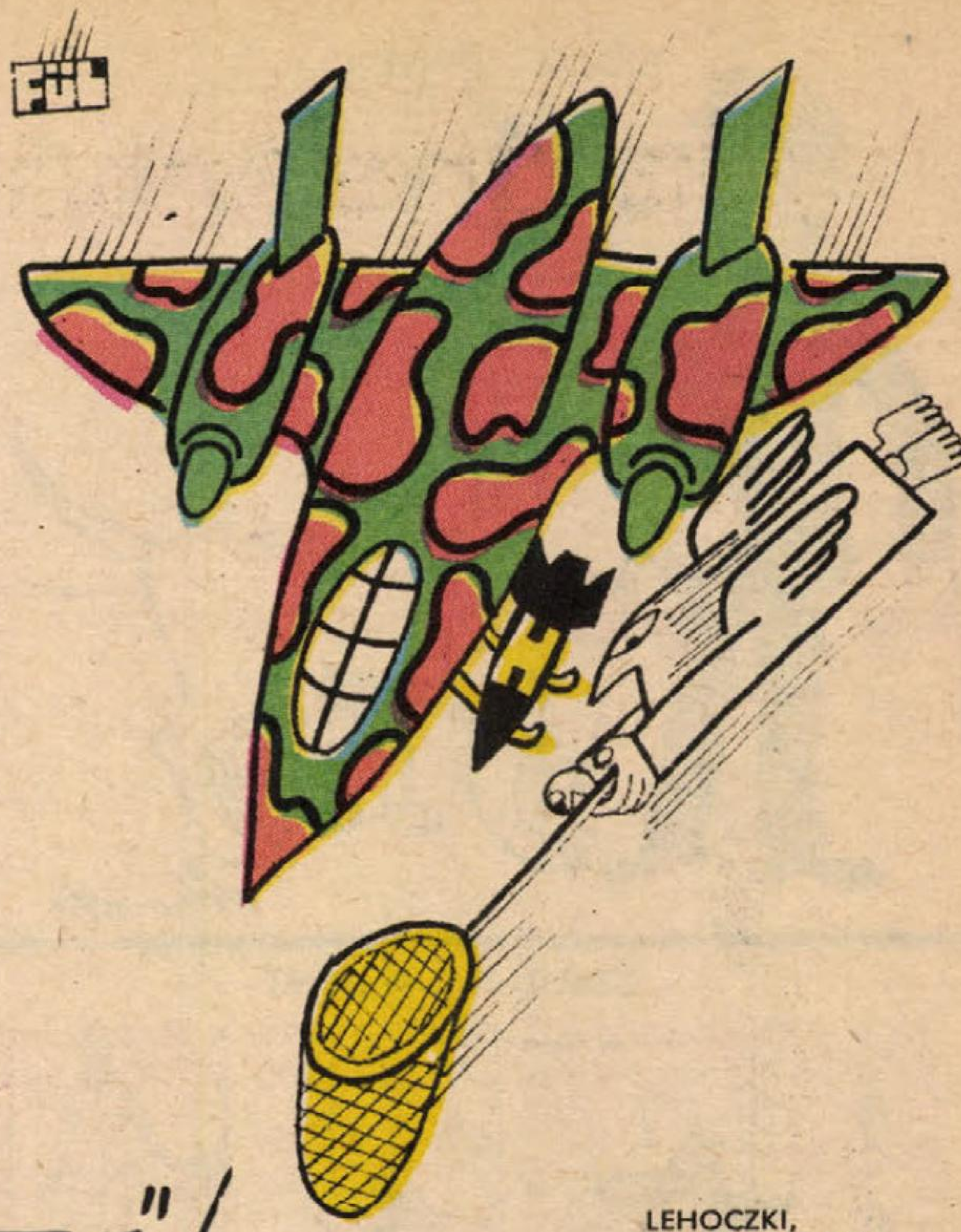
– A világon egyre kevesebb az olaj és te a nadrágodra öntöd?!...

SOKOLDALÚ ÜZÉR

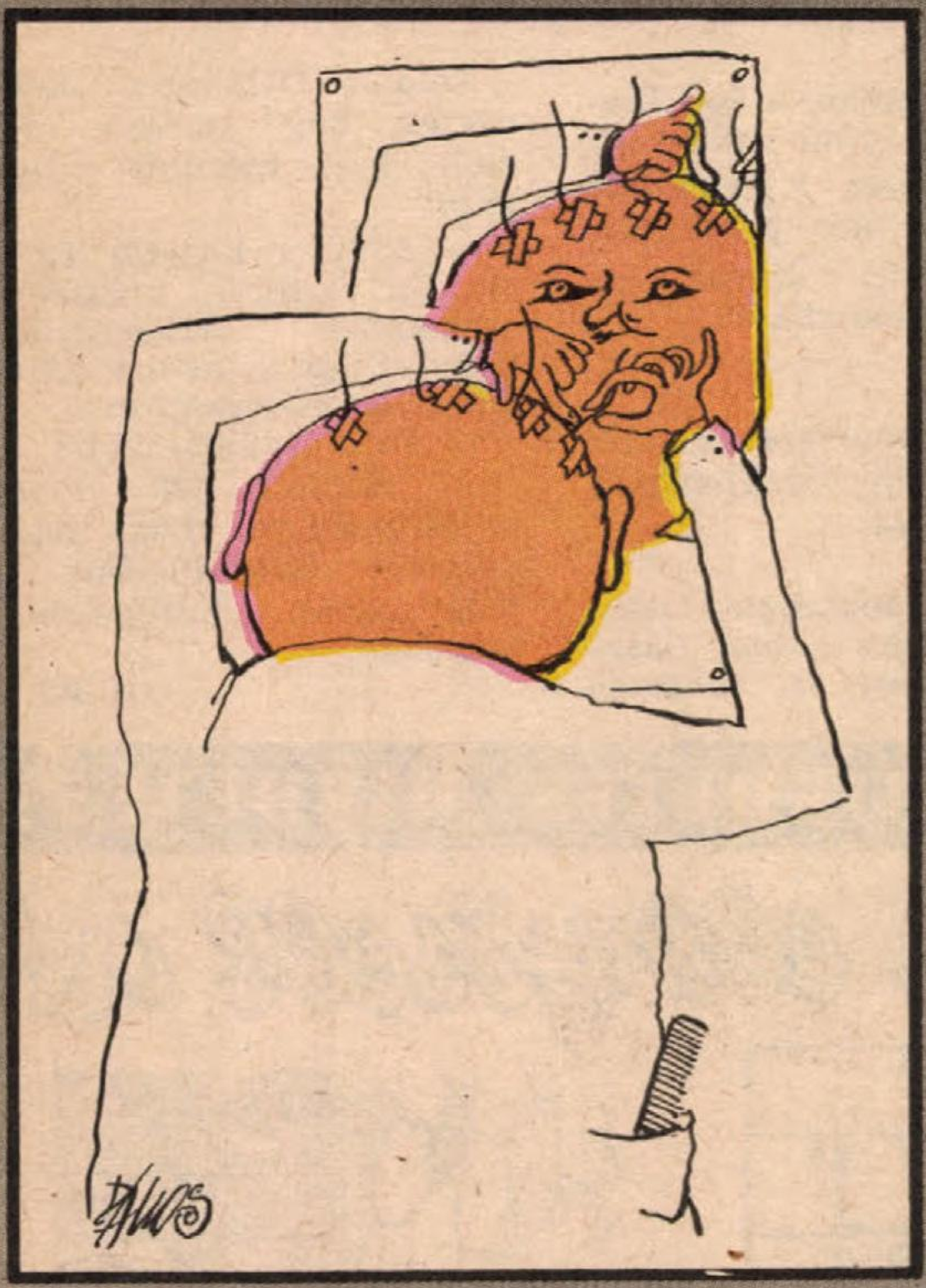
– Pszt... kidolgozott tételek és mozijegyek a délelőtti előadásra kaphatók!...

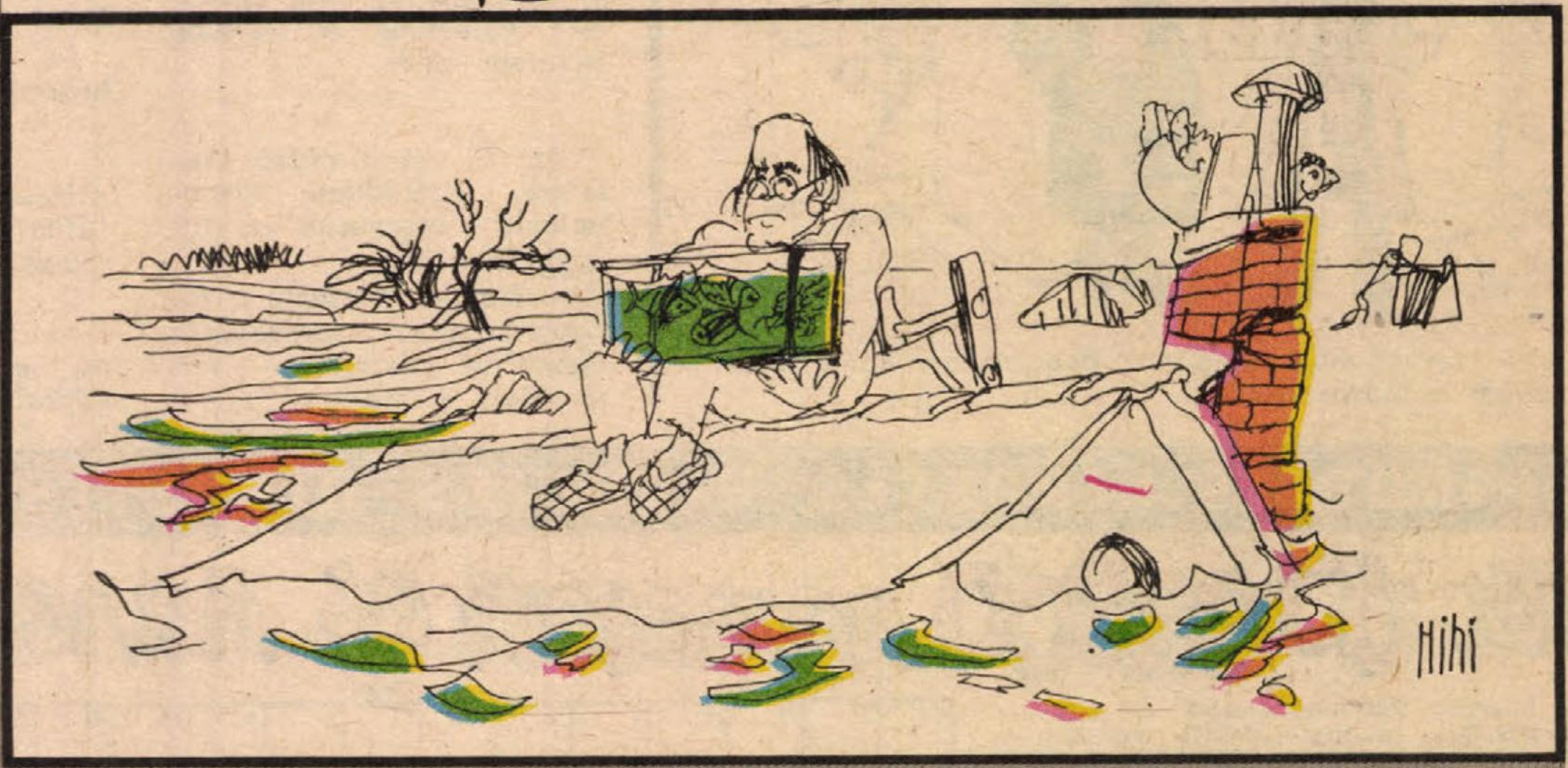

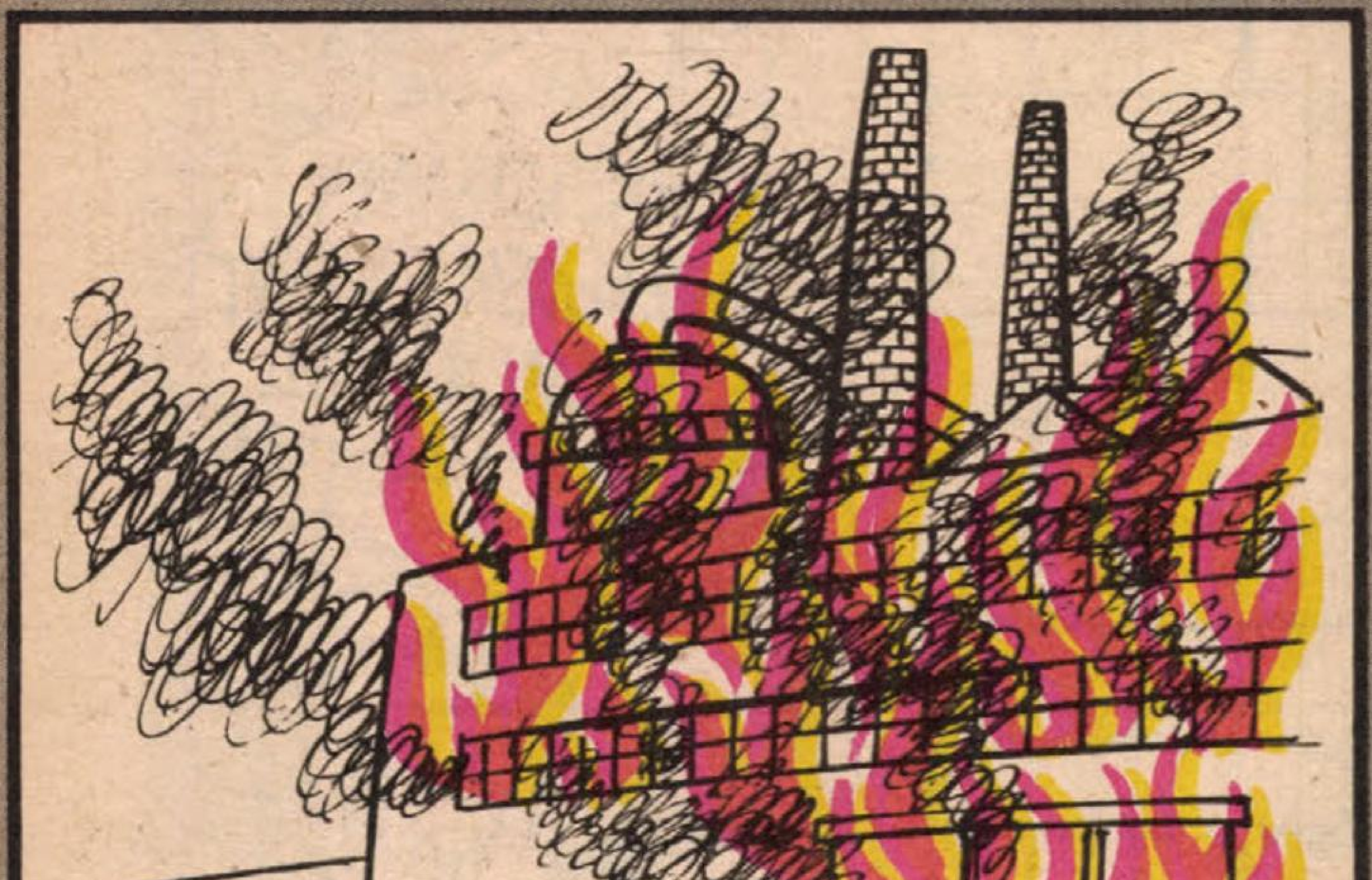

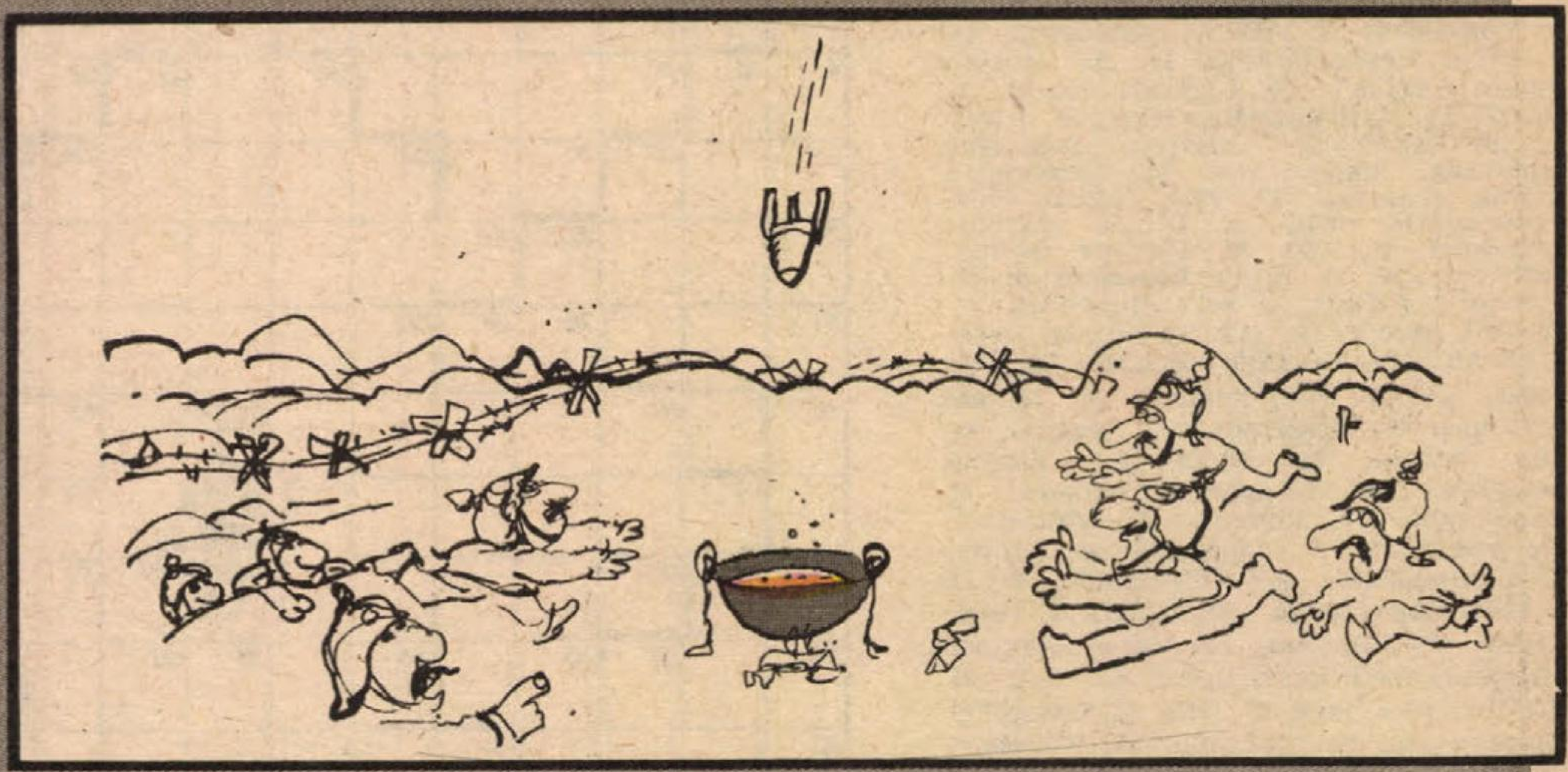
MENTSÜK AMI MENTHETŐ!

LEHOCZKI, FÜLÖP, DALLOS, HEGEDŰS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI

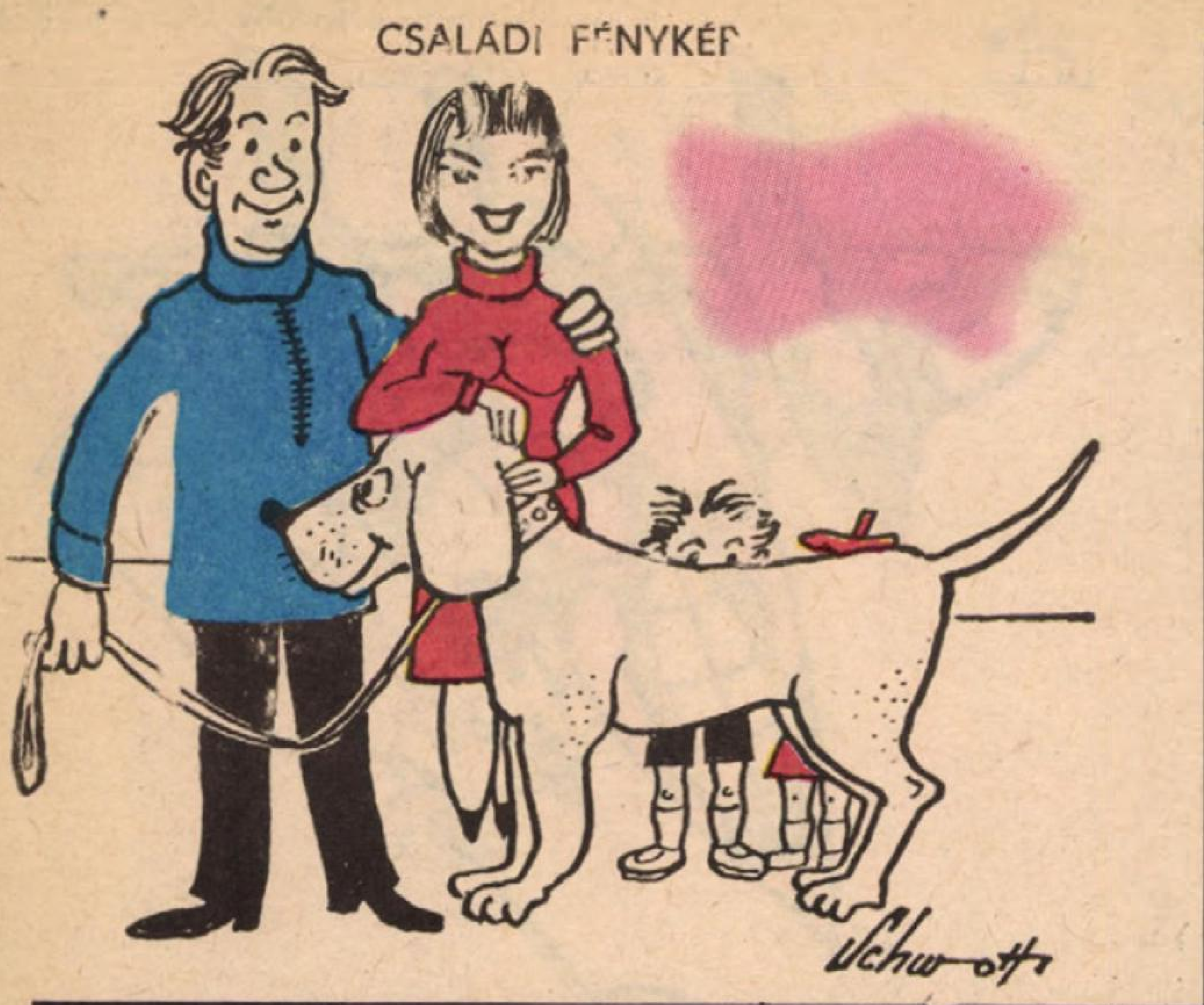

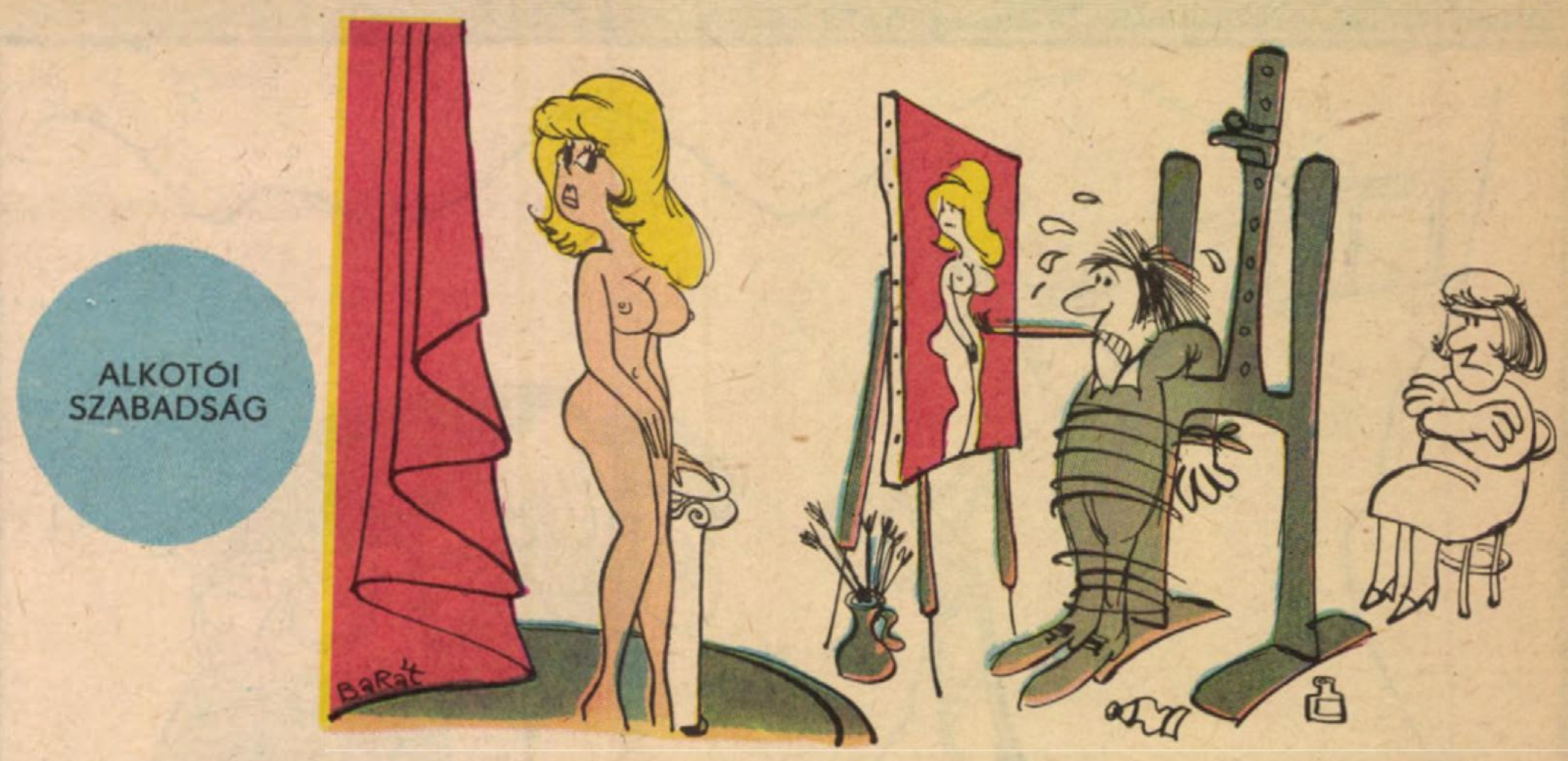

ÓSKUTATÁS A DIVAT

– Jegyezd meg magadnak, hogy nekem már a szépapám is csöves volt...

TRIBÜN

Két jellemző hír.

1. Négytagú bizottságot jelöltek ki, hogy új edzőt keressen a nevadai egyetem rögbicsapatához.
2. Tizenkét tagú bizottságot jelöltek ki, hogy új rektort válasszon a nevadai egyetem élére.

*

Az új mesteredző hatalmas beszédben körvonalazta programját az újságírók előtt.

— Nos — kérdezte a főszerkesztő az íróasztalához visszatérő riportert —, mit mondott a mester?

— Semmit — volt a válasz.

— Helyes — bólintott a főszerkesztő. — Írd meg. De három gépelt oldalnál ne legyen több.

*

Don Freeman, a San Diegó-i Union című lapban így foglalta össze a televíziós sportriport ars poeticáját:

— Rövid szavak — hosszú szünetekkel...

*

Helenio Herrera az olasz futball nagy edző-mágusa jelentette ki:

— Tulajdonképpen semmi baj nincs a mai fiatalokkal. Most is rengeteg profijátékost ismerek, aki az edzésen hajlandó elvégezni egy napi kemény munkát. A baj csak ott van, hogy egy heti bért kér érte.

*

Roland Dalhäusert kérdezték, hogy melyik volt élete legszomorúbb pillanata?

— Amikor Dragan Tancic, a kitűnő jugoszláv szakember kijelentette, hogy alkatilag nem vagyok alkalmas magasugrónak.

— És a legvidámabb?

— Amikor 228 cm-es teljesítménnyel mégis megnyertem Grenoble-ban a fedettpályás Európa-bajnokságot.

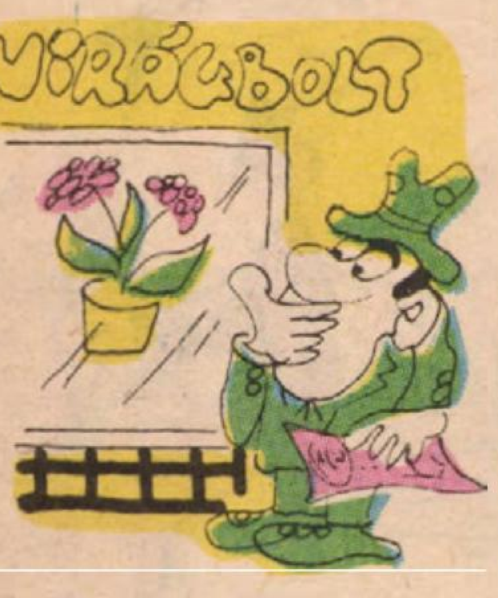
(p. p.)

AZ OLVASÓ OLDALA

„ÓBUDAI" VIRÁGÉNEK

Valljuk be mindjárt: tévedtünk. A ciklámen ára című, 9. számunkban megjelent cikkecskénkben panaszkodtunk, milyen drágán: 100 forintért vettünk cikláment a Münnich Ferenc utcai Sasad virágüzletben —, holott ott nem a Sasad, hanem az Óbuda tsz virágboltja árusít. Mindenekelőtt ezt

közli velünk kedves és szellemes levelében az említett virágbolt vezetője, Farkas Istvánné, egy szál cikláment is mellékelve soraihoz. Amelyekből kötelességünknek érezzük idézni néhányat.

Virág és virág közt árban lehet különbség — írja. — Hiszen a virágkereskedelemben a korszellemnek nagyon is megfelelő, egészséges konkurrencia alakult ki. Van „államilag gondozott" virág, termelőszövetkezetben nevelt (méghozzá jól nevelt), és maszek alapon nőtt, árult. Minden termelő és minden bolt úgy harcol a vevőkörért, ahogy tud. Melyik minőségi áruval, melyik olcsó árral, amikor teheti, mind a kettővel, mivel épp a konkurrencia miatt igencsak érdek a vevő megelégedését kiérdemelni.

Jó, jó, van különbség, legyen is, de — ekkora? Ciklámen — mint ama cikkünkben írtuk — százért is, 82-ért is, meg 56 forintért is? Ilyen nagy különbségekkel nem tudunk kibékülni, mert nem hisszük — szemmel legalábbis nem tudjuk felfogni —, hogy ekkora különbségek lennének ugyanazon virág egyik és másik minősége között. Még akkor sem, ha például a cikláment — ezt a Fővárosi Kertészeti Vállalat leveléből tudjuk — a vállalati árjegyzékben hat(!) különböző osztályba sorolják, 120-tól 55 forintig. Igaz, az első, 120 forintos osztály 8, a hatodik, 55 forintos csak 3 virágot tartalmaz. Cikkírónk különböző áru ciklámenjei viszont — szemre — teljesen egyformák voltak. Ezért panaszkodott.

SZELETELVE VAGY RÚDBAN

40—50 dekás, de egyben levágott (s fel nem szeletelt) szalámi szeleteltnek vagy rúdnak számít-e? A kereskedelem szeleteltnek számítja, mert így drágábban árusíthatja. Amikor legutóbb erre panaszkodtam és nyomatékul a kereskedelmi felügyelőséget emlegettem, azonnal igazat adott nekem a boltos és 7 forintot leengedett a szalámi addig közölt árából! Szerintem egy-egy rúd (fél rúd) szalámi esetében országosan átlag 8—10 forint az árkülönbség a vevő kárára, ezért érdemes lenne ez ügyben a fogyasztót védő rendelkezést hozni.

Bálint József
Eger, Kertész u. 34. 3300

SZÍNES KÁBELEK

Japán, svéd, angol, cseh, német turisták forgolódnak naponta a Várban, gyönyörködnek, fényképeznek. A Bécsi kapu előtt álló kis csoportnak az idegenvezető éppen Kovács Margit művészetét ismerteti. A felnőttek nagy figyelemmel

hallgatják, de a gyerekek elkalandoznak. Figyelmüket lekötik a Bécsi kapu oldalából előmeredező kábelek. Van közöttük kék, piros, fehér, lehet választani! Nemcsak a gyermeki fantáziát izgató kérdés: vajon a szabadon felejtett vezetékeket áramtalanították-e?

Akárhogy is van, az elektromos kábelek nem múzeumi tárgyak, nem kellene őket közszemlére bocsátani. Legalább írják melléjük, hogy érintésük nem életveszélyes. Mert — reméljük — csakugyan nem az!

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

LABDARÚGÁS

„Jobb lenne foci helyett citerazenekar?!"

Hááát . . .

(A Népsportban találta Baranyi Nándor, hajdúszoboszlói olvasónk)

Új koloniál szekrénysor, 4 ajtós szekrény, valamint új barokk 4 ajtós, 3 fiókos komód, 2 fiókos éjjeli és asztal eladók. Érdeklődni: Bp. XXII. ker., XVI. u. 11. 1224. Nagyné.

Összkomfort!

(A Népszabadság apróhirdetései között fedezte fel Badár Sándorné, szentesi olvasónk)

FRISSENSÜLTEK:	
Libamáj roston	24.6o
Májjal töltött sertésbord.	35.4o
Marschal máj	19.3o
Szüz konyhafőnök m.	31.3o
Natur pir. gombával	29.6o

Az ő baja — de mi közöm nekem ehhez?

(Egy székesfehérvári étterem étlapját beküldte Dr Balassa Endréné)

di (12), Rab (18), Tóth (20). Csere: Kovács (11). Edző: Solti József. A pécsiek 6 perccel a mérkőzés előtt még vezettek, de a találkozó hajrájában a

Óh, felgyorsult idő!

(A Dunántúli Naplóból nyirta Háber András, pécsi olvasónk)

SZOVJET TUDÓSOK és szakértők egymotoros repülőgépeken indultak útnak Leningrádból a legészakibb földrész, az Antarktisz természeti folyamatainak tanulmányozására. A csoportok 150 alkalommal

Fejre állt a világ, óh kárhozat!
(A Népszabadságból ollózta Erdelics István, hosszúpályi olvasónk)

Cikkszám:	47223
Megnevezés:	NŐI KISMAMA RUHA
I.T.J. szám: 77-2	23172

Férfi kismamáknak nem ajánljuk!
(Beküldte Várnagy János, veszprémi olvasónk)

Csak kérni kell?
(A Pannonker című kiadványban észlelte Kovács Jenő, balatonfüredi olvasónk)

meg, Léki Imre kirendeltségvezetőt pedig — saját kérésére — az ajkai 419 sz. ABC bolt igazgatójává nevezte ki. Rozmán Mártont, az ajkai 419. sz. ABC bolt igaz-

A „JEREVÁNI" POSTA

Sok vicc kering a jereváni rádióról. Amelyhez kérdéseket szoktak (a viccben) intézni. S a válasz rendszerint úgy kezdődik: a hír igaz . . . csak. S akkor jön éppen az ellenkezője annak, amiről az imént szó volt. Ez jutott eszembe arról, ahogyan a napi postánk a küldemények továbbítását — olykor — végzi. Hétéves kisfiam névnapjára gratuláló dísztáviratot kapott debreceni nagymamájától és más rokonaitól. Az itteni — Budapest X. kerületi — posta azonban gyásztáviratként, fekete keretben kézbesítette ki. Nagyon kellemetlen perceim voltak, amíg kinyitottam a gyászszegélyű borítékot és el nem olvastam a gyásszal — szerencsére — éppen ellentétes értelmű szöveget.

Dr. Szlávy Lászlóné
Bp., Hatház u. 14. 1106

LUDAS LÁDA A FILMMÚZEUMBAN

Néhány hétre a Filmmúzeumban helyeztük el a Ludas Matyi vándorló levelesládáját.

Várjuk olvasóink ötleteit, javaslatait, kérdéseit, és ígérjük, hogy a ládába bedobott panaszoknak is utánanézünk!

VÁROSI ROMANTIKA

– Látod drágám, már zöldül a határ...

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

1 hónapra	**13,– Ft**
¼ évre	**39,– Ft**
½ évre	**78,– Ft**
1 évre	**156,– Ft**

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19... hó .... nap.

....

a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

ZSÖLLYE

A nyomda ördöge többször átkeresztelte a pesti színházak műsorait az utóbbi napokban. A Radnóti Színpad „Parlament gebinben" című Moldova-műsorát egyik napilapunk „Parlament gobelinben" címmel hírdette; a Thália Színház „Velúrzacsk" című darabját egy másik újságunk „Velúrzacskó" címmel közölte napi ajánlóműsorában. A Magyar Játékfilmszemle alkalmából a „Ripacsok" című film bemutatása után ez jelent meg egyik vidéki lapunkban: „Telitalálat a Pipacsok két címszereplőjének kiválasztása. Ezt a két szerepet senki sem tudta volna úgy eljátszani, mint Garas Dezső és Kern András." Hát bizony virágokat még nemigen játszottak színészek, ha csak Csiky Gergely Mákvirágok című vígjátékában nem...

●

Gálffi László, a Vígszínház fiatal művésze nemrég boldogan újságolta kollégáinak:

— Egymás után kapom a szép szerepeket televízióban, filmen és n a g y o n j ó v o l t a z é v a d o m a V í g s z í n h á z b a n. Szombat esténként pedig izgalmas feladat számomra Rimbaud monodrámája. Valaki megkérdezte, hogy mi a dráma címe. Gálffi rávágta:

— Egy évad a pokolban!...

●

Csákányi László a délelőtti színházi próba és a délutáni rádiós próbája között betért egy kisvendéglőbe ebédelni. Az étkezés végén magához intette a főpincért:

— Fizetek, kérem.

— Igenis. Mi volt a művész úrnak?

Csákányi szomorúan nézett:

— Hát én egy pörköltet rendeltem. De hogy mi volt, azt csak a szakács tudja!

●

Az idén végző főiskolások közül már sokan aláírták szerződésüket valamelyik pesti vagy vidéki színházhoz. Egyikük örömmel mesélte:

— Már tudom, hogy az őszi bemutatón már játszani fogok. Vígjátéki szerep. Egy férj, aki huszonöt éve házas...

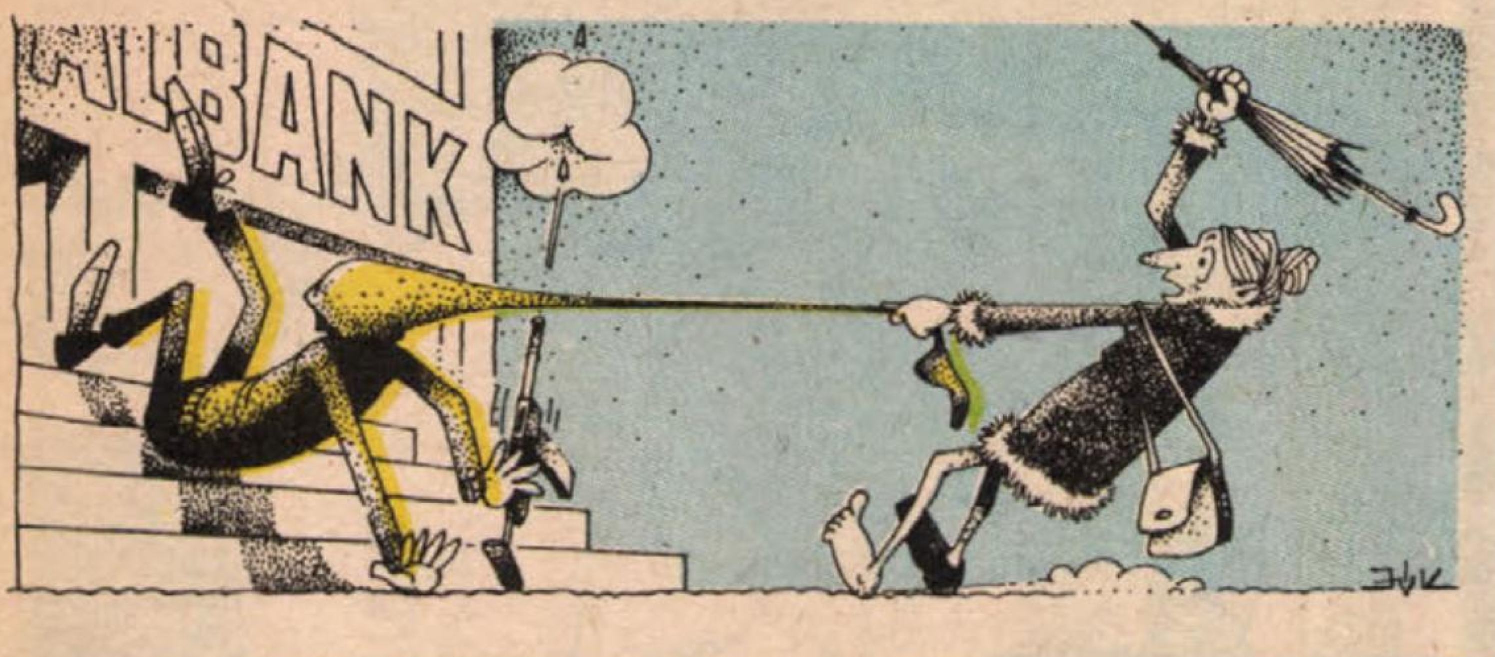
Tordy Géza, aki egy kis ugratásért nem megy a szomszédba, nagykomolyan vállára teszi a kezét az újdonsült kollégának:

— Azért ne keseredj el. Később biztos kapsz olyan szerepet is, ahol megszólalhatsz!

Rátonyi Róbert

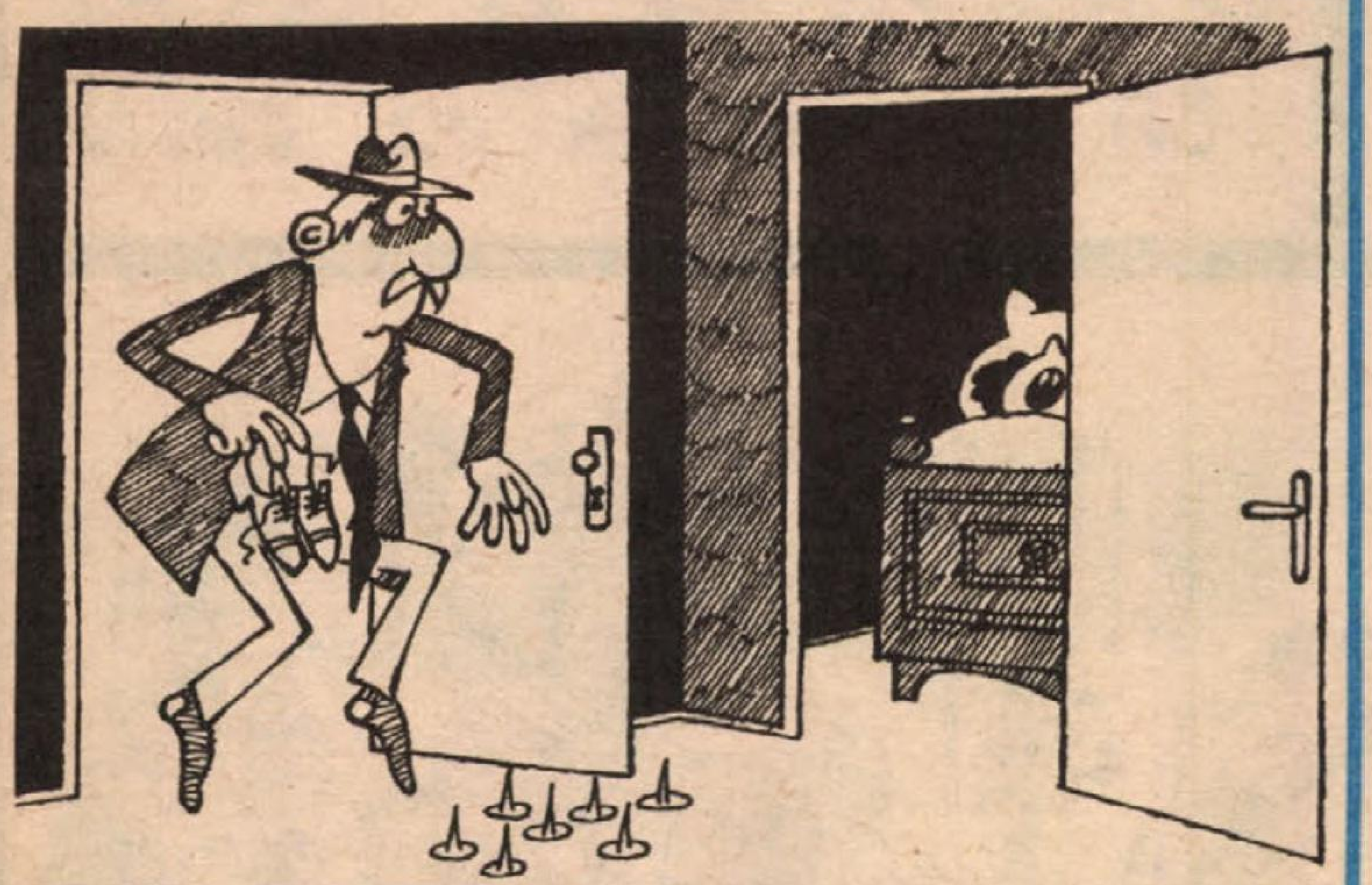
IMPORT HUMOR

A TÉMA A HARISNYA

Művészetpártoló hölgy

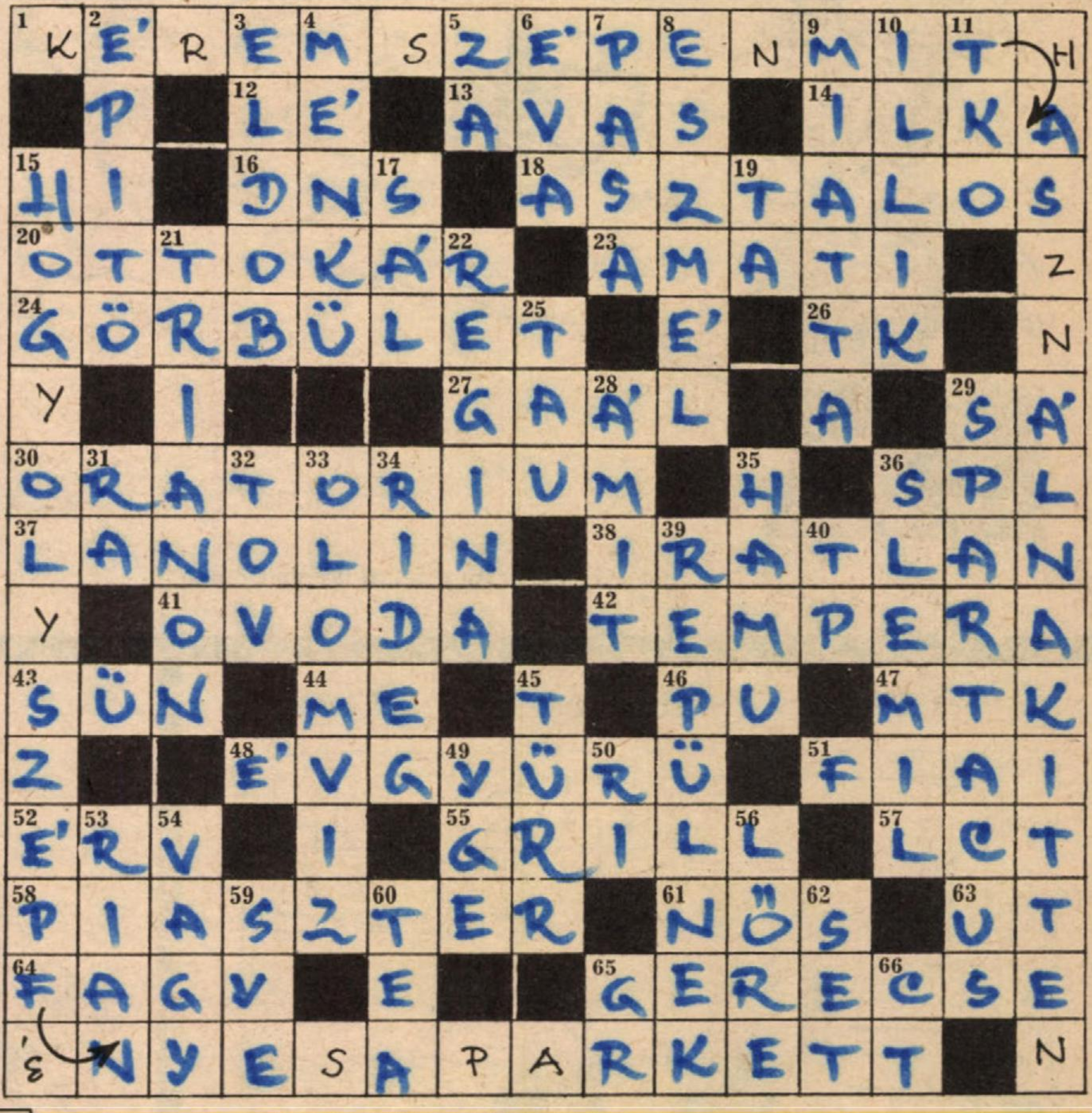
Kovácsné a férje unszolására elmegy a Szépművészeti Múzeumba s végigjárja a termeket. Végül odafordul az egyik őrhöz s azt kérdezi: — Vízszintes 1 — függőleges 15? Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 23-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest. 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Folyadék
13. A nem kifogástalan szalonna
14. Ritka női név (Pálmay . . .)
15. Szólít
16. Dezoxi-ribonukleinsav
18. Mesterember
20. Két cseh király viselte ezt a nevet
23. Híres hegedűkészítő család volt Cremonában
24. Az egyenestől vagy a síktól való kisebb-nagyobb eltérés
26. T. K.
27. Romániai magyar író, esszéista (Gábor, 1893–1954)
29. S. Á.
30. Zenei alkotás
36. S. P. L.
37. Az illatszeripar egyik alapanyaga
38. Az olyan törvény, melyet a hagyomány szentesített
41. Intézmény, amiből soha sincs elég
42. Festék, művészek használják
43. Szúrós állat
44. A mese fele
46. Pályaudvar röv.
47. Egykor nagyhírű magyar futballcsapat
48. A fa életkorát elárulja
51. Fiúgyermekei
52. Fegyver a vitában
55. Éjjeli szórakozóhely
57. L. C. T.
58. Török pénzegység
61. Felesége van
63. A szólásmondás szerint mindegyik Rómába vezet
64. A tél kísérő jelensége
65. Röghegység a Dunántúlon

FÜGGŐLEGES

2. Ilyen a hasznos bírálat
3. Elhajít
4. Helyesen: mennykő
5. Fordított névelő
6. Női név
7. Magas rangú mohamedán
8. Öntudata működni kezd
9. Személyragos határozószó
10. Amit az illem nem tilt
11. Hónap fordított rövidítése
17. Téli viselet
19. A tantál vegyjele
21. Egy francia kastély számunkra rosszemlékű neve
22. Női név (királynő) — latinul)
25. Az ógörög ábécé T betűje
28. Valótlannal kecsegtet
29. Egy ókori rabszolgafelkelés vezetője
31. Helyrag
32. T. O. V.
33. Borogatáshoz használatos
34. Nyersen barátságtalan
35. Tűz maradványa
36. Ügyefogyott, élhetetlen alak
39. A gólyák ősszel délre . . .
40. T. P.
45. Magyar szabadsághős, olasz altábornagy
49. Vissza: névelő
50. A 34. függ. kezdete
53. Télen a Balaton
54. Kötőszó
56. Hitvány bor
59. S. Y. E.
60. Ital
62. Egyiptomi isten
65. Főúri rang rövidítése volt
66. C. T.

A LEGNAGYOBB TETSZÉS JELE

című rejtvényünk megfejtése:

— Az ön operája annyira megtetszett, hogy zenét fogok írni hozzá.

200—200 forintot nyert:

Kelemen Istvánné, Kisújszállás, Győri u. 17. 5310

Szabó Tivadar, Heves, Dobó u. 1. 3360

Matekovics Fábiánné, Bp., Bogdánfy u. 7/c. 1117

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

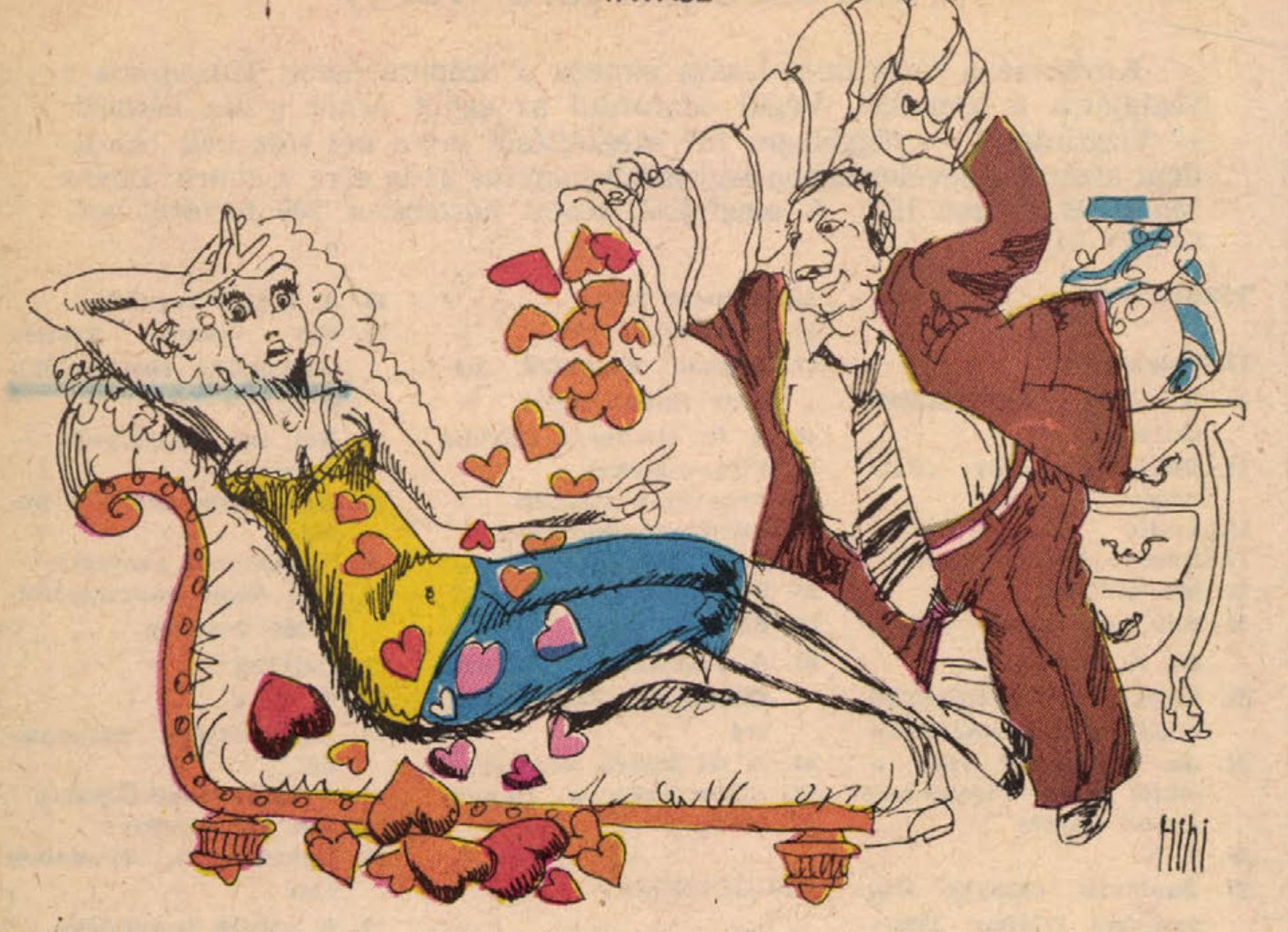
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

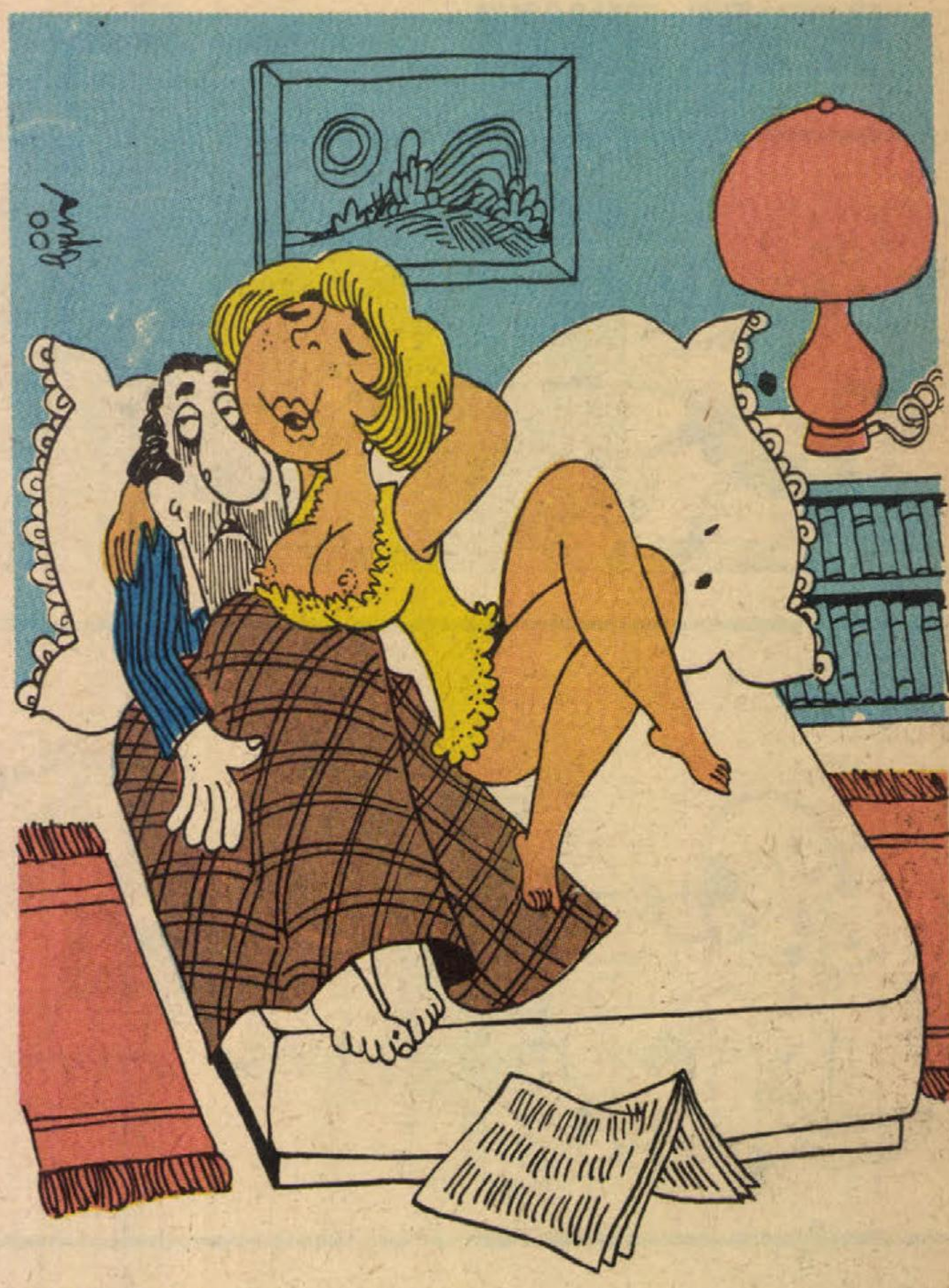
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-12 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

TAVASZ

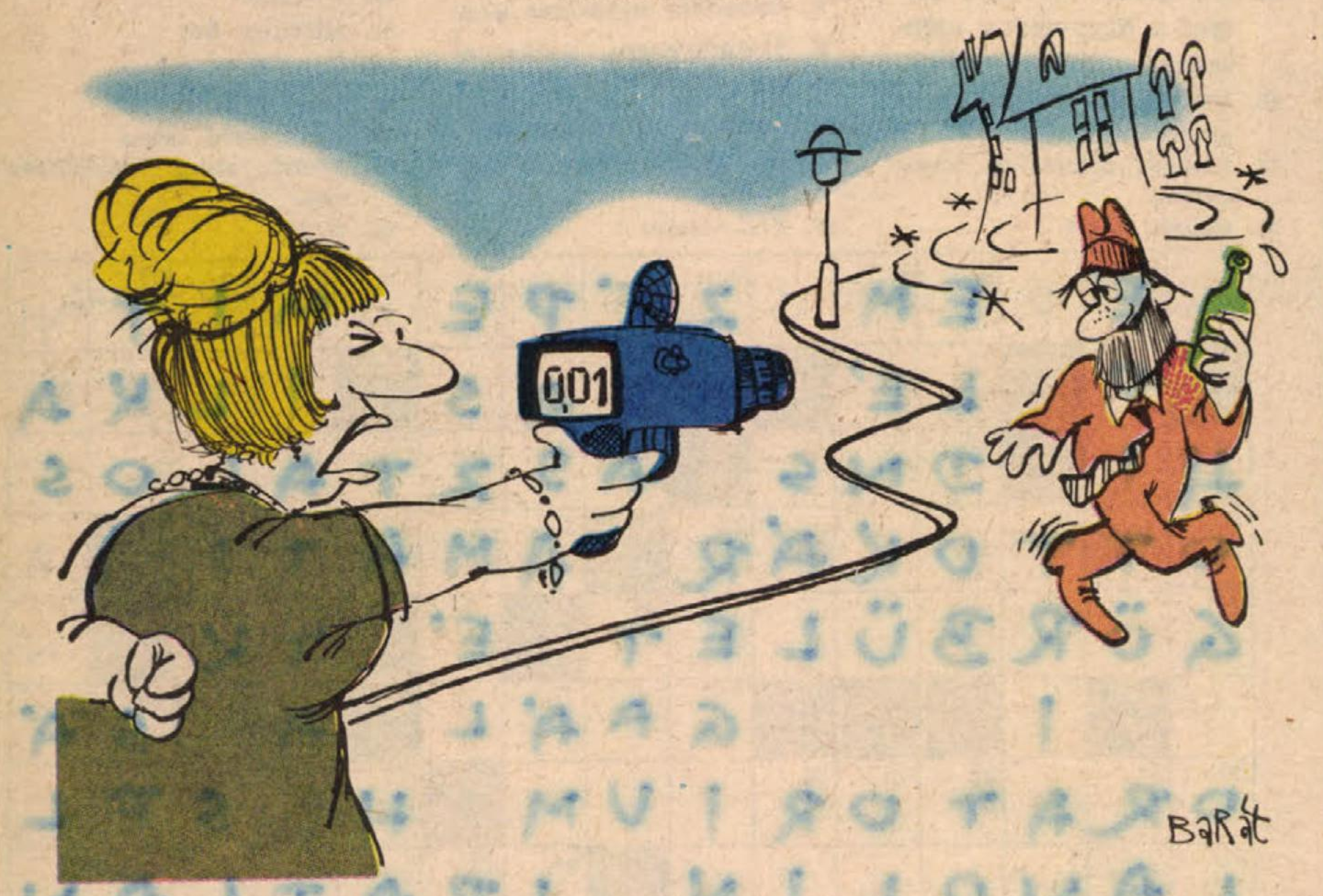
– Isten tudja... Valahogy jobban örültem volna egy tengerentúli társasutazásnak!

SPÓROLNI KELL

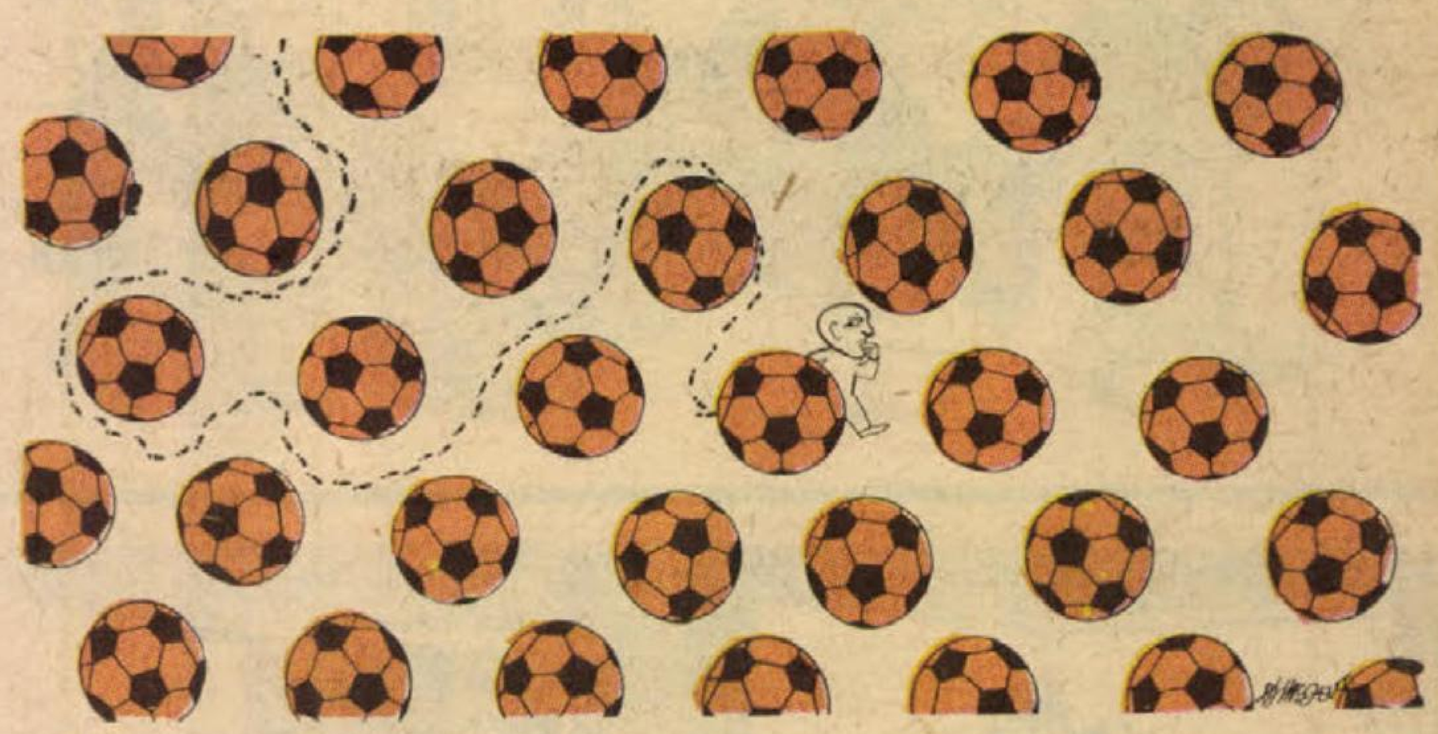
– Én örülök neki, apukám, hogy autóstúrák helyett vasárnaponként mindig itthon maradunk...

RADARPISZTOLY

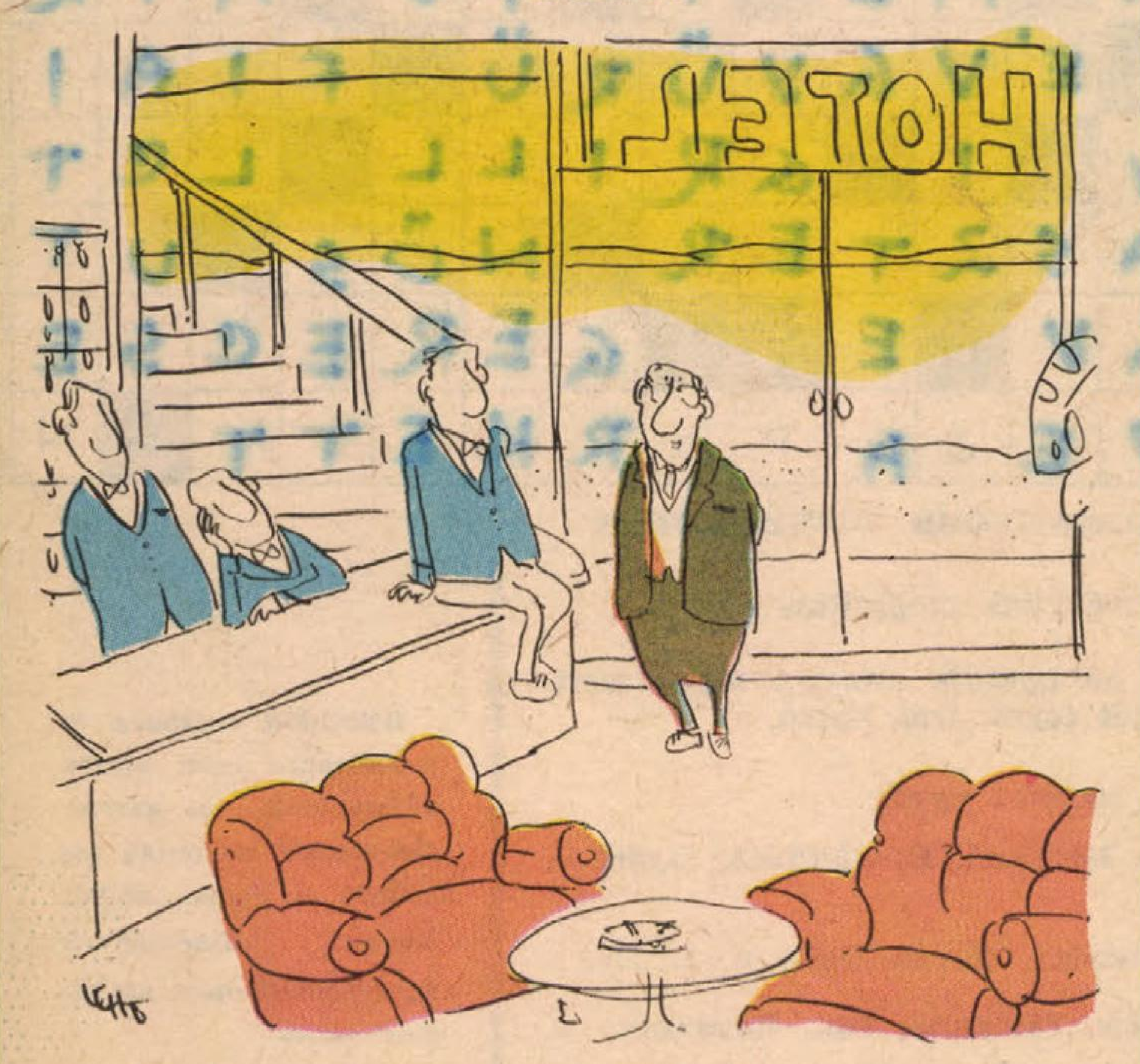

– Már megint tökrészeg. Alig halad valamit előre.

MAGYAR LABIRINTUS

ELŐSZEZON

– Hej, ha az enyém lenne a szálloda, lenne pár ötletem!

– Azt ígérte annak idején, hogy amint lakást kapnak megtartják az esküvőt.